

۱۳۴۹

۱۷۵۲۹

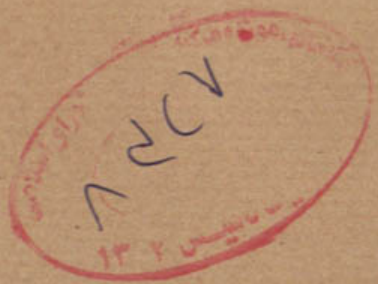
فرمانه حج

رختر معتمد الدوله

مارس

سنه

۱۳۹۹

۱۳۴۹

۱۷۵۲۹

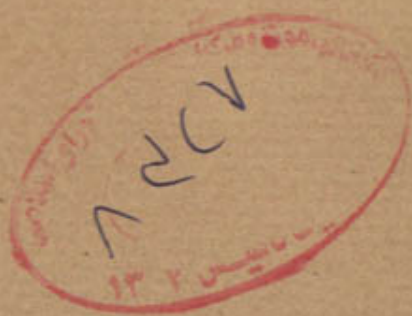
نفرمانه حج

رختر معتمد الدوله

نارس

سنه

۱۳۹۹

۹/۱۲

در تصنیف

۱۷۵۲۶

۱۳۴۹

۱
۲۳۳
۱۳۴۹

در تصنیف

در ماه رمضان

بسم الله الرحمن الرحيم

روزنامه سفر بیت اله محرام است که پاری خضر قار
سک بشرط سلاطین نواح مینویسم روز سه شنبه ۲۴
شهر رمضان المبارک هزار و دویست و نود و هفت و هشت
بغروب مانده اطلال سکوی مطالع قوس از دار اندوه حرکت
با مزلجه ح و اردشدیم پیش از ورود ما بشهر
نخچه کاسکه و ما لها را بشهر برگردانید و بعضی از ائمه
در اما مزلجه توقف کردند که بعد از حرکت نمودن ما

معاذ

معاودت کنند چون عا الرسم در منزل اول قاهره
لنگ یکشنبه چهارشنبه در اما مزلجه ماندیم روز
چهارشنبه ۲ سرکار نواب علیه علیه حاجه غم داشت
شکایت معقه مرحوم حاجی محمد باقر خان تشریف آورده و
وولعت نشسته مراجعت فرموده شیره سربه جیه
و بعضی از ائمه ان ایشان تا غروب مانده مراجعت نشسته
عجب حالتی میدید در وداع یاران حقیقت از دیوار
ناله برنجید و خوشتر گفته شعر کرسکت ناله خیزد و زود
یاران فرزندان میرزا محمد تقی و میرزا طبعی بعضی دیگر مانده اند
که بعد از حرکت کردن ما معاودت بشهر نمانند و عمت
ار شب ۲ که شسته بحرم شکر شسته بیرون آمدیم بر تخت نشسته

جناب حرم احمد دعا خوانده در پشت سر اذان گفته روانه شدیم
 از بهر امان دختر خاله ضحیه مرحوم حجر رحم خان قاجار متعلقه مرحوم
 فاضل خان و کنگر کسر بغیه و کنگر کز سبیه بهر روز
 پنجشنبه ۲۶ دارد بباط کریم شدیم درین باغ درکن رنر
 اب که درخت انور و انور بسیار جنب داشته نمرل نمودیم
 از ضعیفه باغ جیاش که این باغ از کت است و پسر کت
 گفت تیر سر کار انور و پسر ده پسر و پسر ده پسر
 بعد جمعه از بباط کریم حرکت کردیم جمعه ۲۷ وارد خان ابال شدیم
 درین راه ده خرابه بصره در آمده جیاش گفته لیه بهر عت
 که حکام توجه در در ملک لیه نمر از بهر باقیه بر خان ابال
 زرنه بهر و ابشر هم تیر است درکن رخا نر خرنه چار لیه

ضعیفه فایر جی خرنه اوله لیه با و جوی که خوب رسیده
 بود تیر داشت ره کون چا قور بسر لطیف لیه از بهر متاثر شد
 در خان ابال هم چا پار خا و دارد هم عتکراف خا و از بهر عت
 نوشته لیه فرستاد هم عتکراف هم کتک شد ۲۸ از کت
 خان ابال حرکت کردیم که از دات زرنه بهر دال حجر
 مرلو خان زرنه بهر است ایام درین باغ درکن رنر چار زدیم
 اب که کتک لیه بهر است تیر کتک ۲۹ از کتک مرلو شد
 چنبدل آمدیم راه قور سخت لیه کتک کتک و کتک زرنه ۳۰
 لیخ ده مال احمد خان و لیه رضا خان بهر بسارده
 بزرگ معبر بهر قلعه اشیر و لیه کتک دارد که در چا دیره
 شد و کتک ۳۱ مرلو مال کتک که عتکراف از کتک کتک

نغمه اتر طویع افشاید دارد نوبران شدیم اینجا هم ده
بزرگ سحر است جواب تکلف از شهر رسیده خه او را
طرح کن خضر افسر شهر را در جبهه فریاد بجای آید که بچه مخلوق
و صدها که همه جانها از نهمه کبر با خبر است موار نوبران در
بر فصر که با نغمه سمبند است بسیار خوب است گهای
از موار شهران بهتر است از قور که نر کور است قور از
نوبران ملکی سیف سلطه جان محمد خان است بعضی از
شب شده غره شکر ۱۲۹۲ هجری است از شب که شده
از نوبران سوار شدیم راه زیاده ارجه قبل بعد قور را
پس خراب بود از تخت پالاه شده قاطر جلوتخت پیچیده و قاطر
عقب تخت از نهج تن که جاتحسین بود و خور است خه او را

بعده و الله در لایخ نیمه شب تخت مرگ شد و قاطر خور و می شد
پیچ چاره بنوعی که در صحرا امنان بعد از کور شده ن بر تخت
قور راه آید هم با سر در بر خور است به تیر در شد حلقه
ز رستان که همه همگان هر چه با لید شد داشته لید پو شده
باز سر دبو هرگاه در رستان در لایخ راه لای حرکت کند باشد
او در ایگه از نوبران الی زرنه پشت فرسند است عمت
از شب که شده سوار شد چهار عمت از دسه که شده دارد
زرنه شدیم در زرنه چپه ان جمعیت نوار و مال غلبت است
تکلف خانه در زرنه است نر لایه اقاله بعدیم پستان
و جمع بعد خا از صفا بنوعی که روراف ب بعدیم کرم
بنود شب چهارشنبه دیم شهر شکر چهار عمت از شب که شده

سوارش چهر رعیت از روزگمرشته دارد پسران شایم
 در بغل نزل غنیم چون باغ چیب افکامه بوبنه زبانی قالی پورا
 ده بزرگ و چغیرت است از شب که رشته بقعه شهر شپور
 کشیده نزار باغ تا انانیکه بنه ما افکامه بوبیا رفتن
 اردو طرف قلعه و عمارت بود قدر از پسران استقله حبیب
 است و غذا درضا معروف بیش که است بقعه اعمال^{لطفه}
 و طایفه ایشان است تکرانی که از دار کشته شایم بولوم میرا محمد
 لشکر نویسنده از پسران اوله از پسران است خمش وقت شد شب
 پنجشنبه ۳ شهریور چهر رعیت از شب که رشته سوارش روانه
 همه ان شایم چهر از روزگمرشته دارد شایم تخم چون
 در سینه حرکت میکند بر چغیرت شرف فرسخ راه را اوله شایم

روز پنجشنبه دارد همه ان و با صرا میرا محمد و اخضر شایم فغانه
 فاضل را خالی که بودند حیاط بزرگ و خانه خجرا است است
 لکچ محروبه است از ایشان کوی میر حین که کنه غل
 حاجی میرا الهی است ما را دیدن غصه خام چغیرت چغیرت
 با دختر شریفی دیگر آمدند احوال غصه شایم لعل را پسر سیدم کفشته
 در شیرین آب جمع محال توقف غصه و صفت شد صفت کار
 شایم لعل غصه نو پیر و المرحم لعل رسیده و غصه نبره را دیده شایم
 شب جمعه چهارم شهر شرف شایم شایم از شب که شایم از پسران
 حرکت که وقت نماز صبح غلام با یکدیگر همراه بقعه خضر غصه شایم
 بغروب مانده دارد و اسد ابلا شایم پسر از و رفو خان
 و له صاحب خستیا که حاکم نایب خبر شایم قافیت شایم

در باغ منزل نهم شب شنبه پنجم نه شمس شرعت از شر
 که نشسته نوازش را در آنکه گفت در شدم روز شنبه پنجم از روز
 که نشسته دار و گفت در شدم صابر صمدی که با از نهر پیرش
 که حکم انباشت نهفته بود محال نیست و ادب بجا
 آنچه شب بجهت کرده صفحه مانع از حرکت کون شد صبح
 وقت طلوع قیاب حرکت که چهار ساعت بعد از نهر و دو صفحه
 شدیم آدم با شمس اسطه آسره لغت و تعارف با ما بود
 چرخ خالی ز بارش داشتیم تعارف رستمه را بعد از نهم منزل
 باغ غنچه قافله را در نهم و نهم خبر بار داشت که بهر الله
 شمس دوشنبه ما نهر نواز شرعت از نهر که نشسته در صحنه نواز
 دوساعت از دوشنبه که نشسته و از پستون شمس عجب شرمه ری

این کوچه پستون دارد که گفته اند پستون را عشق کند و
 شهرتش فریاد بر دفر بلا چه که است معلوم شود در قریب صحرای
 بنوده و او این تخته سنگ را سید گفته اند این تخته
 که به یا اینکه بنظر الوار صوبه که است به سبب شهرت و لغت که اگر
 حجابها تحت جمشید را به بنشیند که سنگ را بقیمت زنده
 که شهرت به براق است چو سیف که با در از قریب باغ و درخت
 نزار و تاز یک قطعه کوچکی را درخت تیز تر نشسته نه نه خفا
 عمر کرات فریاد چو سالک دیگر خبر خواهد شد عجب است که حکم
 این بدیع بنیال ابله باغ و باغچه که هم شغفت دارد و هم سایه
 است بجهت مسلمان بفکار است با وجود کثرت از نهر اخلاقی
 مضایقه دارد و در شرم چون سایه بان نهم چار بسیار گرم نهم

بر خلاف منزل قهر که از کثرت برودت بالا پوش زیا که بگویم
عجب رختها بر خنجر کسیر دارد و دیکت دیده شود که اگر در شود
کسر روغن که طرف را نخواهد خورد زن و بچه هر چه در پستون
دیده شد همه شد تیرج و در کس سیه بودند معلوم میشود زیا
فقره هستند هر کجا پشت و عا دل یکد و آب اینها تخف جگر
فریاد و از خاکم ممکن دارد بخواب است بیدار غم هزار مار شکر
صدا و نیر ابا الله که مار از این قبیله مخلوق بود نهفته در شبانه
نه نهفته که شتر عین از شب که نهفته از پستو سوار شد در
قراک بر قر حمله اسطبه جمعیت و آدم در ساله چهار و در دماغ هم
ش از لهر و خارج نه است شدیم در لهر و در نهایت جهانی
و همانرا بر سجا اعطای روز سه شنبه لغات ستم چاه طهر ان رفت
دل

نوشته جات را نوشته بپشتی نه فرستادیم شنبه چهارشنبه
در کربلا شایان توقف کردیم روز چهارشنبه و خبر غمناک شد
در نه شدت که به بود غم حمله اسطبه و در ساله تحقق غمناک
و شط که بجهت مغرب شایان لغه بعد فرستاد عجیب شایان
دنیا و کار دنیا و غرور دماغ کبر است غمناک و اولی الله بصیرت
عبرت نخواهند گرفت صبح پنجشنبه دهم شد توانا اگر کربلا
حرکت غم روانه ما هر دشت شدیم بفرسخ که از نه رفت
کشته قلب بر تخت سنگت خوب بود که تخت کشتن را گرفت
تا غلظت حصار غمناک لغات نه شده قدر رسد به بیابان و در آید
بعد از که بگوید شده و درم که بگوید بجهت که نه شد بد بر سوار
ایستاده و نه در سنگت متجاوز در هوا کرم سواره آمدیم

با هر دشت رسیدیم ، هر دشت بسیار بدتر از این دشت بود
 این هم بسیار کیف داشتند محرم رضا خان لدر لوب
 بجای آنکه شب جمعه شترها بعد از نماز صبح از منزل روانه شده
 بعد از ظهر وارد دماوند آباد شدیم در آنجا هم لدر لوب شده که از راه
 بجا آوردند عمارت خوبی از دور پیدا بود گفتند مال محمد حسن خان
 رضا قلی خان بگو رفقه او شتر را به راه را در زوا و لیا در این قاهره
 مقصود مولو غصه خانه اشو خفیل کعبه است حاجت محبت است
 بدون اجازه اولیا در این قاهره خانه ابلا را احداث کنند
 هر دو ابلا هم غصب جائی بنفعه است بجهت صدقه دیر در کس است
 عارض کشتی پنج غمت از شش شنه کشته از هر دو ابلا
 حرکت غصه روانه کردند شدیم قدر در راه آمده غلام سرکار محسن
 غلام

تکلف از آنجا شکر خه او در کعبه خیر سلاطین باقی
 صبح دارد کردند شدیم عجیب رخوت است باغ غمت دارد
 کمال است نیت بر نیت پسر ملک نیاز خان بجا آنکه
 دختر حاجت خان دایه دیدن که شش شنه ۱۳ شتر داشت
 شتر غمت از شش کشته از کردند لوبار کشته غلامها سرک را
 و محرم خان یوز با شو خفیل کعبه قدر در راه که آمدیم دره پشته
 که بقدر تر آمد درختها بر موطار لاسر سگ پر دل آمده راه
 بسیار تر از بر سر داشت بجهت ابلا بدست دارد بپا طاق شدیم
 علی بر لوفان خود شتر در سپردن است برادر شتر کرم خان لدر لوب
 لوب بجا آنکه غمت از شش کشته چار طهر ال رسید
 نوشته جازار سینه از دیدن نوشته حاجت محبت بجا آنکه

شب دوشنبه ۱۲ شهریور سال بعد از نماز صبح روانه پیش شدیم
 همراه نمازخانه از کفار نه میگذشتیم همه جا درخت پدید بود
 بسیار با صفا بر خلف منازل باقی می ماند و در کشته
 دارد و پیر زباب شدیم سه علقه توپ در سر پیکرهای بعضی
 و توپ بقیه است و بعضی از کفار که درختها را قطع می کردند
 که در غارت می کردند از درختها بریز بسیار درخت معلوم شد
 باغ نازده اعداد است میوه آنها کرم بود و آنها هم بسیار
 که از آن می خورد و باغ منزل همه جا میوه همراه است از آن کرم
 نخورده ایم بلکه آب در درختها می خورد و باغ و درختها را که
 بکاشیده خود فرجه بعضی در دور رسید و باغ بخت خشت
 شدیم شب شنبه ۱۳ شهریور سال بعد از نماز صبح روانه پیش شدیم

صبح کوار شدیم عید اوجانب سرتیغ با غلام محمده در نماز
 بیایه همراه بعضی با بعضی شیرین رسیدیم از قصر عدالت به است
 عجب سنگها که رکعت نه میگذشتند و بعضی شده است همه یک نفر از آن
 بعد از ظهر در باغ فریاد حضرت طهرانی شدیم در باغ که
 که حضرت اقدس سر نهاد بر عقب تشریف می شد و در باغ
 پیر زباب و باغ قصر از فرجه نه باغ و باغ درختها میوه شده
 که باغبان بهتر بود و بعضی باغ قصر هم بر نه میوه درخت بود و باغ و درختها
 و میوه با بر کرم میوه داشت بریزها خوش سبز شاخه و حال آنکه
 درخت بریز در صحنه تشریف ال جنب میوه باغ از قلم سبز شده است
 بخانه باغ و میوه درختها که وقت تشریف آنها نشاء است خدا اعلم که میوه
 کند چند مال که بر سر درختها میوه میوه درختها نشاء است خدا اعلم

و چون بر ک حضرت طهریه را بیدار کرد و این چنین بود
 ، اهرایران بکشد و کجی محمد و الهی علی و الهی بن چهارشنبه
 نه ششم کیم قنبر از اذان تمام قافه و زور را بر خسی بطور نظم و نظام
 سرتیب کمر بر سوار کیم جعفر ششم جمعیت سوار و پناه سوار ششم چهار
 بعد تا افتخار و در لیس علیه ایران از اینجا حرکت شد آدم بانب
 در لیس علیه ایران جلوانه سوار و بعد تا دار و خاقان شد ششم اول
 رفتم در کار و انرا جمع من سبب منجم بر شستم در جلوانه غرافه نبرز که
 جابر بعد و لیس شکر کرم بعد شش دریا نادم کیم عیش شش راقه
 حرکت کیم شش شش قنبر از اذان حرکت کیم شش کیم بود در همان
 منزل دادیم که وقت حرکت جلوانه کیم قنبر از ظهر دارد و قبل رباط
 شدیم در جلوانه از دیم کیم کیم که کیم قطع شد جمع چهار

طرف چار کیم حفظ بسته بعد ابراهیم شش کیم شش کیم
 خوب دامن با و کیم کیم بر خوس سر و کیم که کوارا بعد اقر شش
 آدم سرتیب دوم سوار با آمد و قافه حرکت کیم شش سوار اهرایران
 چمبر گرفته است ضد خط غایب غده انیم چه خواهر شش شش
 شش حال وقت اذان صبح از منزل قبل رباط حرکت کیم کیم
 شدیم چهار رستم اردسته کیم شش دارد و شروان شدیم
 این دماست آباد است و کان بازار جمع چند دارد و در میان غم و زور
 درخت مار کیم کیم شش کیم که ابراهیم شش شش شش شش
 ستاجر باغ بود فارس و ترک را خوب پیدا شد شش شش
 از شش شش شش کیم شش سوار شده و در آن یقین شدیم
 درین راه کیم بل غم و زور زیاد و عطش کیم شش کیم ضعیفه پاسته

از پانزده اقله تمام خانه بی مروت همه رفتند لا بر تخت را در صحن
مخوف کفتم آنها را شسته ضعیفه پیاره را با نغمه در شست و در شسته
که نشسته وارد یعقوبیه شدیم از جبهه که نشسته بان طرف دریغی
منزل گویم از شدت کربا بسیار سخت گشت چون در منزل گریه
کش خیمت گشته بود کفتم انعامی با دو لغت پنج غمت از تن گشته
حرکت غمخیز روانه کاظمین علیه السلام شدیم قبر از نظر دارد و بعد اود
آدمها را کار بردار جواهره بساطت از جبهه که نشستم دارد و کاظمین
شدیم هم تنها خدام بود که فریادشان بجهت منزل کون در خانه
بعثت میرسد آخر الامر در خانه غلام رس روضه خوان دارد گشته
عزوب بجهت غمخیزان بجمام رفته شد با بجهت زیارت بحرم بر ک
شرف شدیم زیارت خوانه مراجعت کردم روز سه شنبه عصر

کار

کار بردار دیدن که نوشته حمله دار را دیده هر که قهر در قف
غمخیزان غمت غمت اف هم از نظر ان رسیده بدین بسیار
خمش رفت گشته بد چهارشنبه ۲۳ بجهت بعضی کارها در بیای غم
صبح چهارشنبه ۲۳ نه زوال بحرم شرف گشته از جنگ که
خدا ص گشته بود شدیم در بین راه بسیار کرم بهم دارد
شدیم چار را نزد یک شط فقه بودند خالی از صفا بنهضه
بکمر قف که از در در اب یکشنبه ۲۴ بجهت غمت از تن
که نشسته خانه پیدا شد معلوم گشته که بیمار نزد میر شد و کار
فته است در شب نزد خیم منزل فردا در بهم در غمت از تن گشته
برادر شدیم در غمت از روز نیا بد آمد که کند بر ک طفلان
حضرت مسلم پیدا گشته چون راه چمت و قهر زنده که است تحت

پناه شد و سوار اسب شایسته زینار آید و وزیر کوار بعد از آن
چند عربی پیدایشد و خبر این بهمه که ما در آنجا متولی پناشیم
زینارست و غمهم را بکجه دور و اصبه شدیم و قدر نظر از خبر گذر شستم
چون سواره بهوم وسط جسر یک عرب خدا خیر نزلعه به جهته تهر
از جسر بیرون آمدیم که اسب رم که هم حضرت تعالی تفضل فرجه که
پناه همراه بهمه اسب را گرفت و الله در این فایده بهوم قضا بر زر که
بچه الرض کشته یا نمبر که از در لیس در صلب است بغیر آنچه خا
که بهمه که مال در دست است و قمر خود در دستم در میان باغ است
و بیات طاق اسب قال الرویله نیاخته است در این طاق منزل
که بهمه بیدار زند است نیت را با ما آمدیم و از خبر غمهم را نیت
است قدر نشسته هر چه که نصف را شست که نشسته حرکت که بهمه است

از اند

از روز که نشسته دارد که بهمه شدیم خانه مرحوم ضابطه
را خا که که بود منزل کردیم بعد از روز و دینک شسته نیت شدیم
خانه قریشی شایسته شایسته که شایسته بود که میرزا باشد و بهمه
آمدیم غمهم و زینار را با ما آمدیم بحکم مبارک شرف شدیم
مبارک که حضرت خاسر ال عباسیه الشهدا علیه و علی و الله
و شایسته را بوسیده و محمد است حضرت را با ما آمدیم که سالک
فرجه در کف عظم از برای چه کشته پس از اذن حضرت روانه
مبارک که حضرت قمر بنی هاشم ابو الفضل عباس شدیم و موافقت
که که که قدر نیت دارد در روضه منیر کوار هم شرف کشته منزل که کردیم
خانه شایسته بهمه عهد علی خانم و بیات آمدیم بعد نیت شدیم
در کربلا ماند صبح بحکم شرف کشته بعد از ظهر از کربلا کشته

روزی که از شهر شریف چار ساعت از شب گذشته دارد کاروانها
 شده بم در برج کاروانرا که خلی ارتفاع داشته منزل معلوم شده
 ارتفاع منزل شب برشته نما صبح را خوانده اصرار طبع قیام
 سوار شده روانه نمیشد شرف کشته از چهار فرسخی
 کسبه مبارک نمایان بجبهه شهر حضرت بی بی را با آهسته بعد از ظهر
 وارد بخش اشرف کشته از کثرت محبت خدمه در انداخته زیارت
 نامه خوان که این کیفیت می زیارت بخوانم دیگر کیفیت می زیارت بخوانم
 از پنجه از دوشه بحرم شرف شوم شب غریب زار که که بافاق
 خاله حاجیه شازله رفتم تا در صبح مبارک رسیدیم که اخوان با هم
 ریخته لایر در جبهه که در پشت بام روبرو کسبه مبارک زیارت بخوانم
 صبح بعد از اذان بخوانسته روانه حرم شدیم نماز چهار رکعت بخوانیم
 الحمد

۱۲
 مردم شهر غار لغز فرصت یافته بان است و ملک بستان
 شرف کشته شجرات الهی را با آهسته مترنم باین ایستادگی
 لم نسلم یا بخوابیم خداوند تعالی بصورت صدقه طاهره نصیب همه
 دوستان این زکوة بفرماید که این صبح و عصر رک زیارت که
 باین استان شرف شجراتی ختم گفته ابوالحسن عجمی صفای دارد
 حیدر بنکر چو بارگاه می دارد اگر کعبه بخودن زار زوی شرف
 جایت نشین که هر که دعا دارد پس از زیارت اذن منصرف می شود
 بنامه مراجعت که عمال کعبه دار که نوازش هر لعل مجرب است
 دیرل غم نه با رخساره چار ساعت بغروب مانده سوار شده بم کوفه
 رفتم شازله عمده مصفا غم هم همراه بجبهه متولی مسجد کوفه بسیار
 خب زیارت بخواند در دوازده مقام نماز که دعا خوانده و دو گفته

حضرت سلم را زیارت کوهیم بعد در اطاق ۱۲ رفته فائحه خوانده
 در جهت کوهیم چون وقت تنگ بجهت سیه سیه گنج نشد برویم چون
 مرکز غم بگذرد در دوازده را خوانند بخت به جهت شکر کشته حاجی
 ببرم در ابواب نشسته که تا یک بجهت پس از زیارت در زیارت دوان
 طلعه رفته زیارت خوانیم و نماز زیارت خوانده در جهت منزل غم
 صبح ۲۹ شنبه ۱۲۶۲ بحکم شرف کشته در جهت غم نماز
 حوزده جبهه زیارت رفته بحکم شرف کشته در جهت غم زیارت
 در دوازده کربلا شریفیم از غصبت خنده و کمر بان چه بگویم که از غم
 پرودن است تا داد اسلام از دست جمیع خلد منرا شتم از زیارت
 از دهام خلق رود غصبت را بنسبداخته بودند پرودن که اندر غصبت
 در صحرا و در اسلام بر تعلق کشته طبع بعبه جیه بکوه سیه نش

فائحه خوانده سوار کشته وقت غم در کن رنر که مرحم بجهت
 و کبریا از آب فووس صرا غصه و به نجف شرف بجهت نماز ظهر
 و عصر را که از ده سوار شدیم در ساعت از شیب کشته در شرف
 کاروانسرا با طوق کشته در صحرای محوف نودا با طهر کشته
 که چشم چشم را بنید به اگر لطف الامر و توجه مولد در شرف غم
 بسلاست در نبرده بودیم با هزار شغقت بخار و نهر رسیدیم ده
 که به بحر ریاض است قها جری غم کجا ده کشته از نفع کشته شمع
 در نزد قها جری بود با هزار غصبت از بار و طوق سیه بر لایا برده
 و خود را بنده اسیران سپردیم قها جری شد انشا الله و نفع عده
 سوار بودند انعام مخصوص دلعه در حج آن بیابان فرسالت فریاد کرد
 و قها جری با سیم حد امر کرد در نزد یک صبح بجهت که انهارا بنید غم

اور دند احد کھان جی ت انوار انرا شست خداوند بخوانست
 که معتبر عریها روز و شب نیت هر طبع به برور اعظم طبع
 بودار کشته براه چنانچه چهار مرتبه بغروب نزه روز چهارشنبه
 نه نفع کرم دارد که بدست دیم در دم خیمه کاه پالاه شده
 وضو خسته در آب یک شنبه محمد حضرت فاسم علیه السلام خسته
 نماز ظهر عصر که از ده روز و نیمه حضرت چاک که حضرت علیه السلام
 بنزه مبارک را فرود کیم آب بردن آنره صیغی غنیمت کیم در فیل
 عربی بار کیم که برده از چاه آب بی و در بیان که رفت از چاه بیان
 برده دختر خاله گفت مبارک ادر چاه بغیر از وسط چاه شخص عرب
 گفت عجب بغیر از در چاه مرا فتم تا از ریش نمطد جا کشته بی
 خست روز چاه افالیم بطوریکه خالی از خنده بنمید پس از آنکه از چاه

بیرون آب زبانی عربی و فارسی گفت تا تو لغت درها نیغیر فلام
 و الله فلام بعد و اخیر خیمه کاه کشته زیارت غنیمت چنانچه
 کردیم روز پنجم غره در قیاس صحیح کرم شرف کشته در کعبه
 شایسته کیم سوره الریح خوانده قاتح خوانده بر خوانسته مقبره
 مرحوم جانبی و الهه نواب علیه السلام کاه شایسته غنیمت فقه
 تا باز کیم همان سوره الریح آنره خونریز کیم سوره غم هم کیم
 مرحوم عمال الهه و سوبال سج لته کیم مرحوم صادم الهه و الهه
 برخواستیم در بی عین در دنیا از کیم حالت بنیالت افالان
 افوس خولعه و کردیم کیم از خنده او از طبع مغفرت غنیمت کیم
 حضرت عیسی شرف کشته چیم مرحوم مبارک حضرت در است
 هوا هم کیم بهجه داخل کیم شده بیان قدر که بوسیدم در کیم

زیارت خواندن با نیت نهم قمر در سجد زمانه توقف نهم دختر
 حال شیخ الریس که سه سال بجهت کعبه در راه بود
 بعزم زیارت کعبه عظمیه ایست بگرید در حرم پیدایش قمری
 صحبت نهم از کربا ایست کشته بحکم شرف شیم زیارت نهم
 بمنزل مر حبت کریم دیدم عمت هر لجه لاسیده بعد و پنج
 خانم و عروس عمت آفاسیده بعد دیدن آمده در منزل نشسته
 عترت ام صحبت داشته برخواست قمر در کار بارادها سکه
 روانه طهران بجهت نزدیکی نهم حباب آنها را پر دخته نزدیک
 بغروب حمام رفت پناه بکنه از لعل حمام که حمام معتبر گردید پس خواهر
 اجرا خود در محبت فرمایم دو ساعت از نشسته بحکم مظهر منور
 حاضر ای علیه السلام شرف کشته با وجود که حضور شده بعد

بعد از

بعد از جمعیت نهم که راه نهم دوست بصریح مبارک بنه نشسته
 دوازده زیارت خوانده دعا کثیر را چو نیت جمیع نهم در میان خود
 مساوی بمنزل کعبه صبح جمیع دوم بعضی ناما کار را با صورت
 دلهم همه اهد صبح بدون رفته بودند قریب ظهر و حضور خسته محرم
 شرف کشته اسنان مبارک را بوسیده نماز با نیت نهم
 بحکم مبارک حضرت عباس شرف شاز زیارت خوانده استامو
 بوسیده حضرت صهر نهم با هزار شغف از دست کرد عالم
 که به تکرار در غریبه پردل آسره دایره از دحام خلق بسوا رفت
 برار شده روانه بدون شدم در صحرا چای که چارهای
 ایست صبح رازده بعد چار رزده بودند و خبر چار شده
 با حالت خسته که چای در شرف حرکت بجهت تکرار شد نیت

شنبه فرقه و محکوم الی شمس و شمس نشسته تحریر کردیم و شمس
 خه احوال در باغ بهار باران ده تا بار پنجم روز غریبان چمن
 پس از نوشتن کاغذ پاکت را بقاصد و لغه قرار خوایده
 که صد اردن نام بلند شد و چنانچه امروز روح از بدن خارج شد
 برخوایسته و صور خسته فریضه صبح بیا آنکه گفته بسم الله
 سوار شود از کر بلا هم یکد و لغه شمس لیت آمده و لغه حرکت کرد
 اثرش بیشتر از حرکت روز ظهر ان به بسم الله گفته همه را
 بکنه اردن و احد سپرده از سکر امیر اخو سوار شدیم در عین
 بغروب مانده پیاله شده هوا گرم حرکت غیر قاعده
 خوشتر لغه لغه می که این لغه در سوختن و سگ قطع نام
 در شب ۳ شنبه در قاف محکوم منزل در خانه شمس بهر مانده
 و فرزند

وقت سحر دما هم بعد از نماز روزگشته اسوار گشته راه قشایه
 در بین راه قلعه بود و چشمه اب معروف بعین معده بهایا ابر صبح
 که حج الرجب با شمس بدق را کوپیده بهجه آب کمر را قورنکر الی دوز
 و بر این شب بخوابید در چادر منزل کعبه به راه اردن حرکت
 راه و کمر از دما پنا و میهم که چنانچه شمس به لغه رجه شد شب
 در شب ۴ شنبه فرقه و محکوم نیمه شب سوار شد و غریبان در خانه
 شدیم در محرابه بخوابید چادر در دما شمس و فرقه حرکت کردیم
 صبحا مانده در عین صبح بهر حرکت لغه روزگشته شمس
 رزق بغروب منزل رسیده شب لکه لغه کعبه در عین
 مانده حرکت لغه در کمر اب و کمر بهر چه شرح دسم لغه لغه
 در لغه صبح در آب عقیق حشر از زاندر در خانه شنبه با بیا

رسیده اند که چند جا هر دشت کعبه است و در اینجا نیز کرکر
گشته که تا سه منزل دیگر این وقت نخواهد شد قطرها را آب کعبه
روزی چشیده و جمع و شرب شده آب بنوع و بجهت آنکه در این
بودند همان قهریب و نام زده حرکت غصه بعضی سالها باطل شده
که نزدیک بعضی روح بودند در همان منزل هم غفرار است و ان
بود و فای غصه با هزار معرکه یک شکر آب چه اکمل است
در هزار بیع در آن غصه شکر و در همان صحرای طودر
بنظر که دمنج را بنده بعد از شکر آب در عمارت راه رفته فقه که
جمال هر حکم در آب را رسیده در این شکر آب کعبه را آب
بعده که تحریر است نخواهد که بکماله آن آب رسیده و مردم جان
گرفته تعجب است از این شکر که نایاب و غنیف و از هر دردم
۵۱

۱۷
راه میرود و در آن ساعت لغو می شود و سرچاه آبی رسیده اند
بجای خفایان آب شیرین بعد صحرای در زحاک است
که میخ آهنین خواسته اند بجهت حال در زمین بکنند و شکر
لد برینند این حال را بسک بسته بودند هر چه که در
سک بود درین صحرای خفایان یکصد و شش چاه است
و در کار بار دیو است از قورق غم اسم یا بهمان قسم یا بجهت
آنکه از قورق شربت که بتواند سنگ را خفه کند از قورق برآورد
همه چاه سنگ است خد صحرای کعبه که آب شیرین است
رنگ آب بهشت عقیق است بود اگر کثرت وافر شدن که صفت
شتران دو ساعت از این که نشسته و شتر آواز که که منزل
و دیگر این وقت نخواهد شد وقت سحر و اگر گشته تخمین رود و هر

همچو بنظر آید که در صحرا دیوار از کوه کشیده اند

سه شنبه چهار رخت بغداد نمره بهر رسیدیم که اورا

عربان مسته جدّه می نامند در پشت دیوار باغ منزل کردیم

باز چاه و شلوار که بیشتر در اورا که آب زیاد بود که چاه

روز دیگر آب افت نخواهد شد شنبه ۲۱ ارسته جدّه

شش رخت در شب که رفته سوار شدیم چهار رخت بغداد

در صحرائی افتادیم که اورا غزاله میگویند در دو فرسخ آبادی بنظر

می آمد اینچا خاک آبرو میسر است دور در دیگر خاک آبرو میسر نیست

و ناک حربه مرافقه شنبه ۲۲ در قلعه کعبه بعد از طلوع ماه

سوار شده راه افالک خداوند بهمان بقعه خوشتر سوار احوال

شو که بلد تریان را برافتنیم و ان شاء الله تعالی برسم از

بئر

معه حاج
همچو بنظر
منم
روحه الله
سکون
از دست
همچو بنظر
در خانه
در شب

از شنبه ۲۲ تا شنبه ۲۳ در نازلها آب بنظر در شب

درین راه چاه آب که در کعبه از آب که هم می بخ لعه دم شمر

بعده هم در نازل تا روز سه شنبه ۲۴ در نخل رود درین راه چاه

آبی دیره شد و در نخل صحرا درخت خا رعدان زیاد لعه کچو

می شد که این درختها را در شنبه ۲۵ بهر تهر و بر دغ

رونده شش لعه بعضی سبز بودیم لعه که مسقطه خور زهره است

هرگاه یک باران بخورد جمع سبز خواهد شد بنظر حاجی کرمانه

که زن او هم کمی ده آدم ما بعه رود که از قافله مانده شنبه که

منزل آبرو معلوم شد که در صحرا مانده است آدمی بختور در شب

صبح سه شنبه اورا آورد و در بعد از آن معلوم شد که

دو نفر عرب سواره و یک نفر پاهله با کفش حاجی عقیق نمره این

بر تخت جبر گشته حال کعبه بود که شتر را بنهر بود و چهل گشته
 هرگاه بهر بری با بار تراحد خواهم که هر طریقه را به راس
 کعبه بار اورا بر شتر خوشان بار کعبه بقدر راسته حرکت نموده
 که از نظر حاج نابیر گشته اورا به کعبه بقدر شتران کعبه
 همراه داشته اراد گرفته در حضور ادب و قیامت نموده آخر الدرد
 خیال قند او افکار حاج منور در مقام غنچه برآمده از قند او گشته
 قدر از او احدی موت اورا کوپسده زیر جامه اورا پیردن انچه
 از این را بهر جا که خواهم برود چو سی را انشور در آن صحرایان
 بهر بهر در شتر هم تا طرف ظهر بهمن در در کفرش را کعبه که او گشته
 بجستجو از رفته بودند با و رسیده آن پیاده را بهر کعبه
 فدا کن اورا بحاج رسیده در روز شنبه ۲۸ در کعبه رسیده

حمد و آب کعبه برادر شدیم از قنور که نکر در شتران
 بهار شنبه اظهار علیهم السلام دور در کعبه حرام کاه خواهم
 روز چهارشنبه ۲۸ در قنور بقدر از قنور صبح حرکت نموده
 ساعت بعد از نزه بمنزل رسیدیم آب پنا اگر چه شتران
 خنای بنیت در چوبه ۲۹ پس از این صبح حرکت نموده
 خاریقون زباله داشت و بقدر کعبه بهر شتران به نعل
 نش بنده باشد بنظر مرا بعضی از شتران به چوبه شتران
 شب جمعه غامض حرکت نکر رفته اند و فوجی را در عتق خواهم رسیده
 شب شنبه ۳۰ در کعبه محکم هر از هر کعبه نصف شتران
 برادر شتران خوب بهر عتق به نعل همراه بهر شتران را در امان
 حاجی احمد آداب حرام را پیشان آمده در واد عتق محرم

سه روز محرم بودیم روز شنبه ۳ شهریور بودیم رسیدیم
 همان غایت بخانان است خانه سکونت اهلبیت سید انجمن
 اینکه راه امروز همه دره بعد ظهر بودیم و نایم گرفته بودیم و ترش
 همان بودیم است که در شیراز آب یکسره نهر عریض بهر لاشین چه
 سید انور بودیم آب چه چمن است در شنبه ۴ رایت در سنگ از دای
 پایش ترا فکایم روز شنبه ۵ روز چهارم را غایت بودیم و نایم کمر
 وارد که معطی شدیم در دو فرسخ های بعد از آب که حضرت امام
 ح علیه السلام از قورن کر در نیم فرسخ امام کوه نذر است نیم فرسخ
 و نیک از چاه زرم یک مشک آب اصفه غلط اف غصه محرم
 شرف شدیم بعد از طواف مسجد و مرده را با اصفه
 که بنزل مرجهت کوه من جاسر یکروز نزار شد و نیک و کرامت

یک شبانه روز مشغول بودم هر روز اقله بودم بهر جان کنین
 که بعد از راه محرم شرف شدیم علیا حاجت شیک افندی
 حضرت والد که از شیراز آمده بود به اشام کریم که امروز
 آمده ام عصر ام علیا عجب محبتی است بهر لاشین به نوار حضرت
 شیرازها آمدند خانه که بخت ما گرایه کعبه بعد از ششمن
 دیرین کعبه تغیر جلد به آیم خانه دیرین مال شریف قریم
 بعد که بهر شرف مهد بهر پناه چهرم بنده از لعل با بد خانه
 که پنج شیش به سحر زلفش آدم قطع مرثیه میرا بود و متونی
 بزرگ که بهشتی است او هم در میان خانه نشسته بود بهر محنت
 بعد روز دوم به صبح و شام محرم شرف می شدیم است
 دفعه که طواف دو طواف با می اصفیم شرف جمعه شدیم در

حضرات اهتسن شری یافته که امشب عرفه است
 همه بجهت الی کوچیده رفتند بمنزله جمعیه حرم محرم خلوت
 امشب فرصت غنیمت که الی نزدیک صبح بجهت الی کوچیده
 بودیم و بکام هر حجر را بر بوسیدیم پنج مرتبه طواف کعوم که هر
 طوافی هفت ثلث است که هفت مرتبه باشد بجهت الی خداوند
 این نعمت را نصیب کعبه صبح جمعه ششم بعد از آنکه بکرم شکر
 در زیر منبر اب حجت محرم شده و قیم بعفارت سرکار ذوالنسطار
 اشرف والحمد المسطر طریقه الی بعلاده نیکو زیاده لغت
 حضرات کعبه باشد شریا در منزل توقف کعبه بکرم بعفارت نشسته
 یکصد سجد که توقف در منزل است بجهت خطم حضرات از حجاج فزون
 طهر وقوف عرفات با آنکه تا غروب مشغول بودیم شریا برادر شده
 الحمد لله

بشرا آیم سسک جمع غنجه اهتسن بمنزله بود در صبح
 بعد از طلوع افش بر بجهت الی آمده و قیم بر حجره را با آنکه
 قربانی کردند ممکن شد که بجهت طواف بکعبه شرف بودیم شریا
 در دوازدهم حضرات شب را حاج شامی و حاج مصر بر سر کار طریقه
 اشرا از خواب بکعبه در کوه بارو طریقه بکعبه بسیار خوب و شکر
 میرفت بقدرت رعایت منی در شعله اشرا از بکعبه فردا زوق
 حضرات بشرا آمدند فرم هم بشرا آمده طواف حج و طواف ایما
 آنکه هر حجت کعبه شریا دوازدهم را هم ما نیز بعد از ظهر و لغت هم
 سببه حیف رفته نماز غنجه آیم بر حجره را با آنکه هر حجت کعبه
 شب را با وجود هزار جور شکسته بیت الی رفته و طواف کعبه از خانه
 سسک غنجه که حاجت شروع دنیا و آخرت همه را الی الی بر آنکه

هوامنی بر لجه اکثر از اسرار حاج فخر شایسته بنزدیم
 و انجان در دستلا شدیم هشت روزت داشتیم طایفه را
 که ابراهیم کنیزم که اله لک خداوند رحم فرجه صحیح گشته
 بر طور لجه کرم شرف شدیم شنبه ۲۲ انکه بهتر شایسته
 حضرت ابوطالب و حضرت جده که بر وعده لطلوع و عین و حضرت
 آمنه مادر حضرت محمد صلی الله علیه و اله شرف شده شایسته
 بدقسم لجه کرم شرف گشته در بار شرف شوالسم طواف کنیم روزه
 فرجه محرم عصر کرم شرف شده سوار شدیم آبریم بپایه
 عمره می برنو معروف بشیخ محسولت بحال اینکه صبح سوار شویم
 بعد معلوم گشته که این عرب حربه شتر ندارد در ششم در محکم
 توقف کردیم سرکار حضرت شرف از قم و لاجم لسطه بعضی رجا

همه درین صحرای مملکت مانده هوامنی شدیم قبل از آنکه
 حضرت زحم فرما بر که بسطیم بعد سینه منوره شرف شویم یک
 ساعت بغروب مانده از روز چهارشنبه ۲۴ فرجه در شرف طلع
 که سوار شتر حربه شده روانه لجه شدیم لغو ذاب الله لرج
 شتر ما که هر که رعیت بقدر فقر را میزدند نزدیک طلوع
 بود در فاطمه رسیدیم آبریم داشت از قوز کورای چشمه خان
 کرم بود میزدانکه کرم که با شنبه که رعیت بغروب مانده
 از روز شنبه ۲۸ شتر کور سوار شدیم درین شب دراز فوس طلوع
 صبح راه رفتم نه شام ممکن شد خولعه ثغره آرام داشتیم نماز
 فجر را خوانده سوار شدیم تا که اردو گشته شتر لریسته
 ۱۸ ساعت به شترهای مردی راه می رفتند در رعیت از لرج ساق

رسیدیم منزل بر طبقه یک چینه خانه بودند و آنهم یافت
 می شد یک چینه آن خب منعه روز جمعه ۲۹ فروردین محرم سوار شد
 راه اقله وقت مغرب بعد نماز پناه شده نما خوانیم پناه که از
 جمال یک سده غلام سیاه زبان نه فهم مصیبت لر حجاج می آورد
 نمکدارند شتر قدم از قدم بردار دهم را داد و نیرند شتر شوی
 چهار ساعت از دسه که نشسته پناه شدیم وقت نماز صبح باران
 هم گرفت و بوی که چند روز از قوس یک کمر دار گرمی نمیشد از قوس
 پوشیده در کجاوه عرق میکنیم نفوذ آب به از تابستان مردم چید
 در شب غنا شتر محرم محکم ۱۲ در پیر بند منزل که چند چاه
 آب به و چند خانه از غنا شتر محرم محکم وقت غروب سوار شد
 یک ساعت از شب که شتر حجاج را نفا هر شده راه صحرای نمیشد

لشکران را

شتران را قطار کفچه به از رخت امشب تا نماز صبح راه اندیم
 بعد نماز خوانده سوار شدیم تا چهار ساعت بعد از منزل زابغ
 که کن رود است رسیدیم پست ساعت تمام در کجاوه بوی که کرسنه
 به قوت و غذا منزل را به تختستان که شتر دارد قطع دارد که
 منزل دارند و پست به لغه بودند و چند غله توب هم در لغه قطع لغه
 و نایب هم دارد و دیگر از صد راه حاکم را حجاج تا غنا شتر
 سرکار حضرت دالاح هم اسطه دام ابی له ای هم اظهار کرد
 و در دپا دارند خداوند و جویبار که ان خط لغه به شتر نشسته
 محرم سه ساعت پسته مانده از منزل را به سوار شتران فریضه صبح
 در بین راه خوانده سوار شدیم عصر بر سر نماز ظهر عصر پناه شد
 دوباره سوار شدیم الی ساعت مغرب از شب که شتر در راه

بودیم تا آنکه بمهرل پرعثمان رسیدیم چنانچه چاه ابدی در مهرل
 بهیچ کسر خاطر نداشتند کسرا ۲ ساعت سوار باشد از بهر تر
 و حرکت آنست شتر بجای جیح بر یکگزرد که ارقا تحریر
 خارج است چنانچه دوازده به شام جمیع انبیا شرافت فاطمه
 صبح از طلوع افتاب باز بنا حرکت نمودند سرکار انوار الله
 هم اسلحه فرستاده که مردم از دست در نقشه جویان فرستاده
 چاره نیست انقدر چمتو کشیده ام که خود را بجای شامی سازد
 و هیچ فضاقت بعد از شامی معلوم نشد به نظر رسیدن
 لیر قافله و بار کوهان شامی بوی بهر جگر که بعد از سوار شده
 دلم برادر در کشته شده محرم محرم است امروز همه راه دره بعد
 دارد و طوف درختها خار مغیولان در دانه بعد و شام عصر ساله

شده بعد از ادا در حجب سوار شدیم که ساعت از
 شب گذشت شب چهارشنبه هم دارد شدیم حاج شامی
 افکار بعد شتر با همه در بین راه دوازده به یک فکتر در شتر
 تقریر که آن شب شامی طبع کعبه وقت اذان صبح حرکت
 محله تمام حاج برین دوازده این منزل را که معوض بوزجیح
 و بقول بر قیود شامی علی بنز کوبند و بگویند این ده همه شامی
 است نخلستان زیبا دارد و دو سه فزار باران دارد
 سرکار دالاحم اسلحه اقر صبح سوار شده حاج را که
 پشت سر حرکت می را گرفته ترفیع بر دهن پیغام دادم که مال
 هزارم جواب در حجه همه روز شاکر فرستاده شمارانده است
 و ترفیع بر دهن الی چهار ساعت اردو سه که شنبه همین

گرفتار جمالی با بر رویه بود نیز لایح حاج بچاره لایبر
 که کم شتر با سر و امانه آورده و سرور شده و از منزل امروز
 که بر قمر است حرکت کرده همه در میان دره بر قمر دوستان
 آباد و بر لای خال شتر را که در دانه کوه لایه و آب و درخت بسیار
 و با صفا لایه شتر ششم چهار رشت از شتر گذر شده و از منزل
 بر قمر شده و یعنی از زمین بر قمر لایه شتر شش غدا لایه
 خوابیدیم وقت طلوع صبح حاج می حرکت کرده و کار
 حاج مایه دام اقبال با حاج لایه حرکت کرده و لایه
 ابو لایه میرا با بار بسته در کمانه و شتر از روز گذشته کوه را
 حاج رفته بود در باغ کمانه لایه خبر لایه که او را لایه کمانه
 چند نفر لایه شتر لایه را لایه در دانه و شتر بر نه لایه

اورفته معلوم شد هرگاه اینها زفته بعد از رالیه انقضا شد
 تصور نماید که تا چه مقام دشمن با شیعه دارند که باقی
 بجای ما هم لایه لایه چهار رشت از روز پنجشنبه گذشته
 از منزل بر قمر سوار شد و راه رسیدیم با امروز از منزل
 بعدینه منوره داریم این منزل بین اکبرین است خداوند
 بسا و خودی نعمت نماید که باستان بر کمانه و
 ان استان را با ریس غلام چهار رشت از شتر جمعه محرم
 منزل خیم رسیدیم اسم این منزل از قمر لایه حاجم است
 که چندین مرتبه آمده لایه هرگاه غلط و نامربوط نوشته شده
 تعصیر را در صبح جمعه محرم بعد از طلوع آفتاب حرکت کرده
 یک رشت نیم بغروب نزهت لایه و عصر پاهای شتر صحرای کریم

همه جا خاست یکم آنقدر صحرای بار و صبح با شکوهرست که حد
 وصف ندارد بعضی درختها بزرگ بی خار سم لعل چهارست
 که اینها چه درخت است گفتند درخت است که از او صمغ برودن می
 و از او صمغ میبند و درخت میکنند اصل درخت بعضی بسیار
 بزرگ لعل دیگر که در کنار ریزه رود است مثبک او شن نم است
 دیگر که قمر است بد اکشته جا به لعل دور درخت خندان در صحرای
 لعل از قمر که در چهار رخت است که شنبه نزل می رسیم به جهه
 این قمر لعل شترهای لاغر ضعیف و لعل سگهای سیاه است
 آنرا که بعد از اذان صبح بجای شام رسیدیم که در شرف
 حرکت لعل است رخت درخت درگاه و شکر قمر پریم
 بقیم لعل خداوند بر پاهای ما را حکم کند که قمر بکشد شتر لعل

تا چادر را برپا کنند نماز صبح قضا شد خدا انصاف
 به قصه بر هر که حجاج را گرفت بر لب سیه های زبان لغو دین
 شتر ما مردن میکند نزل از دور که شنبه ششم مهر محرم است
 میگویند پیر با شتر است و از قمر که شتر و شتر است بدینه
 رخت صلی له علیه و آله مانده است خدا انصاف ان شاء الله
 توفیق هر کس بفرماید که فواید که شتر قمر است در بدیهه بایتم
 چهار رخت است از شتر شنبه شتر محرم حکم ۹ که شنبه از پیر سوار
 شده راه افالیه است که شتر سوار است وقت فریضه صبح
 شجره رسیدیم در سبه شجره فریضه صبح را که از ده سوار شدیم
 قمر که راه فریضه است قبل آمدن سوار را صبح عکرم صفت
 نظم بسته سواران میروند و عربها بعد از خنایان سوار میگردند

کبک کشیدند و با وجودیکه اثباتش عاقلان و اهل بصیرت
 این سازند و چنان داشت که سرکار و استیلا بر اثر و الا
 حرم سلطه مرطوبه بفرمایند که این حرکات که نشسته
 این شنبه ترک کنند و هرگز که نشسته حرم بر که
 کند بنشیند با کعبه است با حرم نمایان شد بعد از حمد الهی
 که غدا و بزم لغت عظیم الفیض این بنده رو سیاه که بجهت
 بجای آفتاب چهار رخت از روی نشسته محرم که نشسته دارد و در بر
 منوره شدیم نزد یک حرم بر که خانه بکبر و خطرات نزل غم
 در بالا خانه که رو سیاه بجهت کوه احد هم در قیام بجهت کفر و کفر
 صفا و هوا خوی دارد و در بر نه در حرم نشسته است این کوهها
 بجهت بکوه است که بکشتن از سر آمدن برودن بر نوالان که آخر قوت

همه چیز هم برسد از قسید فدا می تازه و با دستان و پاهای
 خب که نشسته و در بر است پس از در و در نزل و در حرم غم
 بحرم بر که شرف شدیم استن بر که بوسیده است
 خواننده بحرم بجهت شرف نماز است بحرم حاجت کوهیم آفتاب از
 باب الرحمه بحرم بر که شرف شدیم بعد از خواندن زیارت
 تا چهار رخت از نشسته در حرم بر که بجهت تمام کعبه است با
 چو غن که بجهت از کوه بسیار با کوه بجهت مرآت آن که در نشسته
 چراغان که بجهت بجهت طبع است بهشت رده دارد که هر طبعه است بعد
 دو بیت چراغ می سوزد در حرم بر که هم چراغ و یا بجهت ارغوان
 هم آواز کبک کشیدن که در بر دارند و او را ساز بجهت بجهت در حرم بر که
 بعد از نماز عشا و در بر بجهت زانه متعین نزل خواجده حرم جمعی نشسته

ذکر بگوشت یک دسته هم روزه در محرم مبارک شکر ذکر بگوشت
 و پنج خمش لا اله الا الله یکفته و چهل و نه مرتبه بعد از
 اتم اسم مبارک را ادا بکنند که در نفس می افشند و غش که بر زمین
 می افشند و از عرفان آنها حضرت ام جنتها بجهنم برگردد و حضرت
 خود مانند محمد حضرت رسول الله علیه و آله و محمد در محرم مبارک
 صبح بخیر صبح مبارک بگوشت و شنبه که روز قدر است بعد از شرف
 بجز محرم مبارک و جوانان زیارت و زیارت عتبات امداد کار شده بگوشت
 شرف شده هم اینجا بگوشت و زیارت مبارک است زیارت کرم از
 اینجا رفته بالا مبارک شد از زیارت که به نزد یک کوه که بگوشت
 و محرابی هم دارد و داخل شد در رکعت نماز خوانیم و بعد که در رکعت
 لا اله الا الله در آن روز که حضرت خاتم النبیین نازل شد

نار

قدر مبارک فرستاد تا آنکه بگوشت کوه رسیدیم اینجا هم زیارت
 مراجعت کردیم شب شنبه یا نه هم شکر محرم بگوشت از
 در باب الحمد محرم مبارک شرف شد و زیارت حضرت نبوی
 علیه و آله و صدقه طاهره علیه السلام را خوانند نزد ستون نوب
 آمده و نماز خوانند و دعا ستون را هم بخوانند و مراجعت کردیم صبح
 شنبه یا نه هم از باب جبرائیل محرم شرف شد هم بعد از زیارت
 به بیت الاخوان آمده روضه خواهر پسر ار استماع ذکر مسجد بگوشت
 مرحوم شیخ احمد احیاء که در پشت بقعه مبارک چهار امام است
 و آنکه خوانند بعضی بی دیگر هم آنکه خوانند زیارت حضرت فاطمه
 زهرا است را در دو جای آنکه آمد در بقعه که پشت بقعه است
 و شیخ ابوسعید هم در اینجا سر فون است زیارت محمد ثانی در محرم

حضرت امام حسن علیه السلام زیارت حضرت فاطمه بنت اسد
 علیها سلام را بجای آنکه مراجعت بخانه کعبه پس از صرف نهار
 زیارت حضرت عبید الله علیه السلام هر چه حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله
 علیه و آله شرف شد م زیارت محرم مراجعت کعبه در چهار
 ۱۲ شهر محرم بعد از نماز عشاء حضرت بکرم مبارک شرف شد
 بعد از زیارت حضرت فاطمه بنت اسد صلی الله علیه و آله و صدقه طاهره
 علیها سلام بخانه مراجعت کردم صبح چهارشنبه از باب حضرت
 بکرم مبارک شرف نماز از اینجا بقیع رفته زیارت ائمه ی
 محرم مراجعت منزل کعبه منتهی شده را بعد از نماز بکرم شرف شد
 زیارت کعبه هر چه منزل کردم صبح پانجمه محرم از باب حضرت
 بکرم مبارک شرف شد پس از زیارت بقیع رفته ائمه ی بقیع
 انوار الله

۲۱
 زیارت کعبه وقت مراجعت در بکرم صحیح را دیدم که تازه در
 محمی شد نه بخانه آمده شنبه ۱۴ شعبه از نماز از در باب السلام
 بکرم شرف گشته زیارت حضرت خنساء صلی الله علیه و آله
 و حضرت صدیق طاهره علیها سلام را بجای آنکه نماز در بکرم
 ستون اول که کعبه دعا خوانده مراجعت بخانه کعبه صبح
 جمعه حاضر شد هر چه خانه که همراه صحیح جدید آمده بود در آن آمده
 عصر زیارت ائمه ی بقیع رفته سرکار حضرت ولایت علیهم السلام
 سر طه الله در بقیع بودند از اینجا زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 شرف گشت یک عتار بر شنبه که شنبه همراه صحیح محمی
 از راه دشت مکه شرف فرما گشته بنا بجا امیر اسلام و کعبه
 که آمده بود در منزل عتات و کعبه می پیغام فرستاده بود که شنبه

حضرت والا عرض کنند مرا عرض بفرماید که در حین نماز باشد
 عریضه حین است این عرض که حواس و فرقه اند و کید الودیه
 مرا شما خواهد که نیست همه این صحیح از آنکه عظیم پس از آنکه کند
 باشد و در حضرت والا آمده بودند همه را که است نشسته نشسته
 و همه را بهر زرق که در صبح شایسته منجه که در غایت است
 مردم بر حرف میزند صبح شنبه اربعه شنبه برادر حضرت
 رسید صلی الله علیه و آله و صدقه طاهره شرف شد پس از
 زیارت مراجعت منزل که شنبه شنبه و شنبه شنبه
 هم بر رود و هر شب بجز الله تعالی بحکم مبارک شرف شد حضرت
 سعه صلی الله علیه و آله و محمد علی علیه السلام را که بودند شنبه
 قاعده سابق نمیکند از اندام صحیح عجم تا عین چهار در عزم زدند صحیح

سارک بودند خیلی عجب است که این اشخاص هیچ از زمین
 احتیاط ندارند بر این است که در کوچه و دیر می نشیند و شنبه
 شنبه صاحب می رود بدون اینکه کسی سرفه کند شنبه روز شنبه
 قهقهه شد که شریف حجاج در بانه را حرکت بر هر بار بار که
 بعد موقوف شد صبح چهارشنبه محرم محکم صبح عین
 از دسته که شنبه از بدنه منوره حرکت کند با هر بار حرکت
 و باز از که شنبه که زنده جلور گرفته که خاوه بدید بهر جهت از آن
 بیرون آمده در خارج شهر بجهت جمع شدن حجاج توقف کند
 چهارشنبه که اول چنده رک رسد است در خارج شهر
 توقف است در حقیقت هوا شنبه بر بار است بسیار بار است
 صحرا دکه سربزه شنبه است خداوند است الله تعالی بحکم

که درین زمین مبارک مرغ فرشته نشاند ز در و در قنبر بفر ما که یکبار
 دیگر بعتبه بوسه این بزرگواران شرف تویم همه سختی راه
 و جملها سپاه بواطه بکمر بعتبه بوسی بر طرقت شده صد چهار
 از پردن در دوازده سوار کشته هوا قمر در هم خوله قمر در کشت
 بنا بر اند که شد حضرت شریف که ابر حاح شتر از انگاه
 که نه انجی طریش ان رسیده که شکر حاح ملسطه خضر زنده شدیم
 و نصف کرایه را نزله انز و فتح که از راه شام شریف بعتبه
 جوا این شاهر لعل بکرم در باران لغاه بیداریم یک صد فغان
 پردن با ویم آمدند جوار گرفته کفشد چرا جوار یکسیرید
 در جواب کفشد خاد و بخوانند آد و همار کفشد که تا کوه
 پرداخته ضمت هم دلها هم کرایه شهاب کفشد که به بحر کایا
 ما که اولیم

ما که نزله ابر بیدیم اوضاع بر سر است با و همار خفتم کفتم بر کردید
 بدینه پیشرو الی بدینه دور کونست حرف رانی کم کند کور
 پیرایه هم که همراه حجاج حیدر دم لعل بعتبه را بواله بدینه میدهم که
 شریف بکمر دین که دیدن این زمین رفیع نیست که بود از این
 قسید نقشه باب ریخت با ناس پیش آمد خضر حجاج
 شیر از رفیع الملک و سیرین تمام فشد یمن شترای
 شریف که کرایه با دلعه بود نزله از راه افکار ان باران
 شدت کوه ببال که آمدیم برویم ره خانه در شتر لعل که شترنی
 توان است بکمر در راه را چوب نخل بفریم همراه است که کامر افندرجی
 خوش بگوید که نوکرا بران شتم قصه از فرخ خوا شتر غله که همراه
 باشم مرد ز کشتن فخرست قمر از راه را چوب کوه باز ره خا

نشر عت اربک که شسته نمزل بر خلع دارد کشته رود
 پنج عت بعد از آنکه از منزل بر خلع حرکت کند شش تنو نمزل
 که از چپ طرف صد اورد و در درخت بزم معلوم کشته که درین راه
 خویش لیر جعبه الهی است اما در که در بعد از آنکه از زیر پایش
 بر بره با بقچه خنجر را در دست سکه را بر کاسه شمع می برانند
 که شمع صوفی خنجر بود و باید بر آن حجیم حرکت کرد بسیار
 بمال حین کرد که در آن به نظر میکنند امشب که الله تعالی زو نمزل
 اسم این منزل ربی که آن است اهل کس که بخت چاه آب
 و چند باب خانه و یک دیوار دکان تا اینکه صبح می افتد
 خفته است راحت نمایند که اوار حرام می افتد و خال
 نام از این شهر است که بار ثوب و در شیر از کری نخج و لجه در نیمه شب

سرزد و دیگر که واحد نموت را بنفش کوبیده با شسته
 برکت از قور که معلوم کشته جوالی که در او قور ریح دارد و لجه
 خنجر را در دست حرکت از برایش باقی مانده و شسته چون شزد
 بمزل رسیده بودیم بمثل از طلوع افق که شسته از منزل
 حرکت که همراه اقلیم صحرا را در نیمه صبح است و صحرا بی آب و علف
 این دو منزل که نیز چنان و بر شمشیر باشد آری خفته نرود ام
 بر مژه است هم نور مژه مثل این است که زرنج داشته باشد
 را یکدیگر بکثرت می شوند تا م منزل آب داشت و اینجا
 هم لجه پس معنی نداشت که شخص عاقد راه آب در خور باشد
 و لجه دیگر را بگذار عقاش را بر سر جلال بر عرض لم هر که بر
 که شسته افوس خلودن هم نرود و امید دارد بر کاه خنجر سوار

کبرانی
 شراش

که این چند روز هم بسلامت بگذرد چهار ساعت از شب گذشته
 محرم که شسته بمنزل ستوره رسیده بمیکشته قافله بدر
 در درسته غمت قدری صبح غم جدا گشته تا اینکه وارد شدیم
 فربا اطمینان پیدا نموده معلوم گشت که حجه که در دو کشته
 دهنده و مقصود باب و راه به بهانه امشب هوا سرد است
 بقدریکه آدم سید پیوسته و اشراف میکنند بعضی شبها از پیشتر تلف
 و برادرش و کامران فخر و فخر و فخر از وقتیکه سید کامران سبط
 شریف به بهانه در حال کنونی است شریف ضعیف و خورده
 جادو گشته ن قیال پیاپی شده ادعای کشیک می گشته
 صبح فخر که گشته اند دو ساعت بعد از نزه حرکت کنند که
 نایضیح را بمنزل برسند بواسطه آنکه اگر شب از قبل خبری
 عید

جمال از غمده برخواید آمد و حال آنکه از روز بهار حوال پسر
 حاج عجب الهام در بار دند کسیر حیرت راجه آب منزل ستوره
 علافا بر نور مخ است که شام شب تلخ شده است لدبری
 کفتم نه را بخور نماز ظهر و عصر را که به یار شویم چهار ساعت بعد
 مانده روز دوشنبه ۲۴ محرم از منزل ستوره بوار گشته روانه
 منزل رابع شدیم امروز هم صبح بکشته است و هم حرکت از نزهت
 حال رو بقیه است روز با با وجودیکه هوا ابر است چند روز است
 که در جبهه سکر در دو کجاوه پاشی است باینکه این برهن عرق متعذر
 وقت نماز مغرب صبح پاشان آمده نماز خوانده بوار گشته است
 از شب سه شده ۲۴ که شام بختستان رابع رسیده بمیکشته که در
 جدولی صبح بوقتیکه نزهت را سیه زبان نفهم نشمارا را که

باز کفد بقدر در شمس نیم مارا در محو کردا منزه هر طرف فشد راه
 را پیدا نموده با هزار رحمت از آب که شسته تا راه را پیدا کند لایق
 زدن نماز صبح شد نماز کعبه چو زده روز سه شنبه ۲۴ محرم
 و منزل رابع مانده شمس چهارشنبه ۲۵ رابع مانده و شمس طلوع افق
 چهارشنبه ۲۶ از منزل نبرد برآورد و شمس بعد از نماز کعبه و شمس
 بهانه کشته بمبارا و انوار شمس در شمس از شمس شمس جلالت کعبه
 که میخواهم بار بیدارم خوش شد مانع شوند از راه کعبه که راه کعبه
 خلعتی کعبه کعبه در زده و شمس و شمس و شمس و شمس و شمس و شمس
 این جماله سیه دیوانه نخواهم دلو را چید سحر سحر و کعبه
 به معنی است که مردم که بچه در دست را چید سحر سحر و شمس و شمس
 در بین راه چو چنان بزرگ شمس که در شمس بود بر بزرگ شمس
 کعبه

شمس و کعبه کعبه می شود خیال کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
 و قمر خیر کعبه که کعبه خیال را به کعبه خیر کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
 این همه خار بر سر سجده باورند هرگاه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
 دلو در دین است و شمس کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
 سیه سیه در کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
 باشد اقل آدمی است که بشود سوال جواب کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
 بعد از کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
 توقف کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
 شمس شمس کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
 که راه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
 کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه

پس از آنکه که معطلی چه گشته معلوم شد قدری است رال است
 یک ششدر ششدر از سر نه به چو چنان از زیر بارش خوش خفا
 پاره شده است سر خردین را به هم بکنند فرج نمیرد خط مانده
 که هیچ رالها هر شده که راه کم شده به بر دین جان توقف که نمیکند
 حاجت صبح گشته خواستید نه چهار نفر علامت بسیار این حال
 نصرف کنند ممکن نشد لایبر فرود آمدن آب هم بقدر که وصولی نماند
 صبح بزرگتر بشت نمیشد بهار چمن صدری بنابر کما انصاف
 فتنه دیگر شش یکی آب کدالود بسیار که به هم جانور
 اولهم آنقدر صحت بر حجاج سر او در درختان از جنس کج و صاف
 در دهنه او در کوه بر دین اسم بر که چهار شش به در مانده از روز
 حرکت که راه افلاک تا ایش چو شش صبح فتنه را بکنده برساند
 ۱۰۰

یا آنکه در صحرا باز در جو گشتند کما عرفت غرض که شش به نماز
 مغرب به گشته پس از او از فرصت بهار گشته عین شش حدای
 فریاد برآید که شش را به صندوق به هم نهاده که هر فرصت
 بدون شش را در بیابان گشته که بخشد و صندوق مال
 حاجی بر محمد داماد حاج محمد حلاق صفوی که تا بهر معوض است
 بعد شش الح صبح شد حرکت کوهان مورچه به شش حرکت که
 بجهت غار صبح به شش در صحرا به بسیار صفت به هم از هم
 کدالود و ایش در آب به خطم فرج و کدالود و ایش صحت
 پس از طلوع کوهان ایش شش در دهنه به هم و کوه که در میان
 شش است بقدرت کامله مهر را در آن به باران به هم نبات
 روئید به هم است از کوه بر کوه چهار مال است که در ملک باران به

چهارده تا اهل قریه حج خج به که باز با سنان نفع می رسد
 چهار و شصت بشماره نزهت قصه است که اصدار زاری
 غصه که به فضل خانه بروم حرم عالی نراشت از انچه زخم طحال
 ادیب با آفتاب شمس از روز دوشنبه ۲۹ محرم ۱۲۹۱
 که شسته دارد در قبه سیدیم در بالا خانه نزل که تمام
 دریا نمایان است معش و الور و دریا بسیار است که هیچ کس
 نمکند شب شنبه غره نر صفح طهر بدل را در پشت بام در محله
 بهر ما آمده که بگردان نایب لایست چاشیم امید بر کاره صحرای
 که ارم دریا عظیم جان به لایست پرول بریم خدای عالم است که غره
 ربع الله که خواهم به تمام چه عواقب امروضا را بگویم و الله
 صبح شنبه غره نر صفح طهر دریا بکشتن آفتاب شمس که
 لغز

گفت این واپس را بخت نیست بجهت آنکه حدس صحیح باشد
 ای چند روز در توقف کنند تا آنکه کشتن خوب بر غصه
 با دو پر منقش نماید و بکنیم لغز را بر بهر است و کجا صده کی
 نمائش دریا کی در حال این ان را بخت است و بخت هر که
 امروز که روز شنبه است هنوز اثر از کشتن است اما
 واپس است که سابق دریا بسیار به خانه ما صده هم شفا
 که معطی است لایست که حالیه نکر داریم از زمین الی بالذات
 به بخورد و لایست که شنبه ایم شمس چهار به بخورد و دور است
 منتظر با و میرسد با ایست که با و است و او را پس که ادم می رسد
 بجهت سینه ایمان که او را از بلا مراد کرم مرشد از روز دوشنبه دارد
 عربستان شایم که او را از نزال به نفع که قریب نصف شد

بزرگ نشان است مملکت در همه وقت و همه جا دیده شده است
 تا هوایم دارد و قدر خیر است کرم است هر وقت از نسیم خاک
 مشرق جنت است طالب به جهت قصد و دور است که نسیم مرآت آنها
 در کوزه بند است کرم است خداوند است الهی که سبب زد که دایم
 بر دوبرسد هرگاه که مال کار را براند تقدیر که در صدمه
 در بر نه منوره توقف کردیم که در حاکمیت بهشت است و روح آدم
 تازه می شود و روح جنت بهشت است با رسول الهی خداوند را بحق همان
 نسیم میدادیم که بکار دیگر قیامت غایبان است ان مبارک شرف
 وقت حرکت از کوه معظه به بهشت طبع از راه فرج و هم منزل
 از رفود است که مرکز شود و ادراک طبع احسان قطعه
 رابع بر رضوان ابروع ریان قطعه بر شرف
 ابرو

بر به طبعه راحت از راه سلطان به بر کوه جملها بر سر رحمت
 و شریف غریب است بر سر که راه سلطان و این به طبعه طبعه
 و ادراک است آب و صفرا و قرع به سبب این راه است
 منزل بر جنت از بر نه به جده از راه سلطان به رفو عار
 بر حسان بر شرف مسطوره رابع قطعه
 خط جده به جده به بزرگ است از مدینه طبعه بزرگ است
 بهشت عر لعه نوب رو بر با کنار و دریا که از ده ندر در بر نه طبعه
 از ما کول است به کعبه دریا بعضی خبر از قیامت سرالاست و نایب
 نیست بر لعل و یخ و خرد و در بار است خیار سبز هم وانه دانیم
 بر سه اگر چه از افول حلقه نمر صحر است کعبه توقف است
 برگاه در بر نه صحر است خوب نغمه به چه قدر به بزرگ که در کوه طبعه

حاکم به پناه ریال و در از ده ریال رسیده جمع توقف جمیع
در جبهه بطریق رسیده مدخله نیز ده صفه کعبه در روز شنبه ۱۲
صفه ششصد و نفر از اهل حج همراه و ابوریحان
کعبه نه خداوند نشاء الله تعالی حفظ همه باشد که حال در جبهه
مقیم می باشیم تا چه تقدیر شده باشد و از خدای عز و جل
که در حضور حضرت از بزرگ خدای تعالی که ۱۲ صفه است
در جبهه شرف نشاء الله تعالی محقق می شود که کنترل
نزدیک است که در برابر راه رسیده ایم در میان کعبه که می بینیم
صورتان و دالان بسیار علی بنظر آمد که حدیثها و نیم کس بسیار
در آن کمرالهم بود و یک نفر خواجه در میان است که پیشتر فرشته نماز
معموم هستیم که در میان خواجه زبان عربی که کعبه که کس در میان است که راه
بازماند.

بخوانید بالا خانه را تا شایسته محکم است حال عجب محکم خانی
سر تپ که بمشتره که سهام الدوله است همراه بهر رفیق بالا خانه مهر
بالا خانه تو در تو بهر نیم که آنها که شایسته بهر خانم خانه که در خانه
باشد همه رفتند بود و نفر و نفر کوچک و چند نفر کثیر جویی
خویش بسیار در آن بهر خواجه زبان عربی که گفت همه جارا تا بکنند
بسیار جنب عمارت بهر حمام شاد از هر دو این بهر عمارت
قبه هم ساخته بودند و شایسته نصب کعبه بود یک شیر آب سرد و از پر
دیک شیر آب گرم هم از پر دین بهر تون حمام هم بسیار عمارت
بهر جای شده است از خواجه عین بود که جواب دهنده ای معنی
در بازار است از آن پر دین آسره تا جده و شش زلف بهر برای
کرم هر چه بود رسیده قیام امیر حضرت خواجها سلام تبرکها

یک نادران از کج دو طرف را با لاله ای که از پایشان یک
 پنجه آید است بوسیده و فائحه خوانند استند عارض حضرت
 میان در میان بقعه است بقعه آن را قنبر است که
 والد معتمد الدوله و عارف ادراک است روزنامه مغربه معتمد
 فرقه که از لایع معتمد مبارک است در بقعه هم در میان آن
 شبیه قبر حضرت حوا است که دیوار کشیده در حقه اندازیده
 حضرت والد در کتاب روزنامه معتمد که در قبر عثمان پاشا
 دیگر از خولان عثمان پاشا است عجب حرکت فتح غیره
 گفته اند که در درجه حضرت مرده دفع گفته اند پس از زیارت
 حضرت صاحب کعبه مرعیت کردیم محض در به منزل معتمد دادند که در
 اسره است و ان شاء الله به بوشهر خواهد فرستادند و ابودرغسته

ابودرغسته

و ابودرغسته است حال که جمعه است و سرد هم صفر است ۱۴ اردو
 که در جده توقف داریم بخیر غم و غصه کار سرداریم چند شبانه
 روز است بشدت هوا گرم است که با وجود کبریا در خانه
 بنده که نصف مغرب به بخور و عرق مصروف است جای
 بگردانده است که قیام از دره با بیده باران خفتن آید است
 و الا از بی ابی که بقعه حقایق چهار سال باران نیامده بود
 و بچه قسم میگویم که معتمد توقف که امروز جایی غایت
 که در حرکت است از مرتبه روز در دهانها بقعه بعضی از راه بیج و بعضی
 از رافع قنبر آسره اند هزار ریال بخت خاوه بکند دارد و گفته اند
 صمد در پول را برداشته فخر بقعه در رابع صواح را گرفته مطالب
 خاوه گفته اند این صواح ها که به بخت دارد و گفته اند جمع انکاهها

بعضی فوکر که آمده اند از قورقور حجی جرحه از راه پیغ آمده اند لغت
 در سح ویره نه کانه بازها شده بود حرکت از نیرنه بسرا می باشد
 در پاد و نیرنه بسرا حجی جرحی را در آغوشه اند ان شاء الله بعد شرف
 بخور و تعین است که رسول صلی الله علیه و آله را در اول و آخر از
 خیمه چپ است از این طایفه که لا اله الا الله میگویند و از جانب
 بسحره حق طهارت در میانها شده بسرا شده فوراً و صحرای
 دبا با بر سر نه در میان مکان راه میرود نه جرحه را غرض از آنها شاره
 ببالا و تعین شده که صحرای شرج با دم بخور دبا و جرحه با ن
 به صحت دارند با این با بسرا در حرم رسول صلی الله علیه و آله
 و احیانه و عجمی را را در حرم میرانند امر در که شیشه اند صحرای
 هنوز معلوم نشا است که از جرحه حرکت خواهم که با نیر از جرحه

یک چهارم ویره است به تحریر قبول مردم را منع میکند و جرحه
 نیرنه که دور و ز کیر جرحه بر سر جرحه آمده و فقره و دارده را
 خواهر کوش مردم احمق در فقره نیرنه از سر که بقدر سه سال کله
 توقف خرج دارند همان خط از زان را دارند جرحی نمی که از
 شراز است و از قورقور که کم مهند مرغایست بعد از پنج صبح عده
 شرف شده و رو چشیده دارد جرحه است بقدر سه صد و عو
 که عقب مانده و پیر خاوه را شرف جرحه بطور محض از رابع اعظم
 همه حجی از این بر صد لغت صحت شمارا به مطیع او شده به نیرنه
 مقصود او هم میسر از که این حج حرکت کنند خط شکسته
 کثیر از آن خواهد آمد و هر روز جرحه بر سر که حجی حرکت
 نموده با اکثر از آن خواهد آمد و فقره لغت بر سر

نصر الملک هم صاحب این جهاز که الان جهاز لطیف است
 دیده است که بوشهر برده معلوم است که شایان او است که حاجی
 بنی خان حرفش بهتر از او باشد بهین قسم مانده است و بهتر
 آدمی نزد حاجی بنی خان در ستادم که هیچ طبعش است چه شکر گرفته
 جواب گفته که شرط میکنم این جهاز که بعد برده زود تر از این جهاز
 بتزلزل برسد اگر کار بفرماید فرماید این جهازی آیم آقا قیام
 بهفقدان ضرر است که در بین راه هیچ دلهام و بار با فرمایند
 مانده است در این صورت چو بگویند که بنم حاکم بهین قسم که گمان
 مانده ایم خداوند خود شرف برساند تا کنون چه وجه اسباب حرکت
 و ابورقو هم بنامه از جانب نصر الملک هم حرکت نیفتد بهر است
 در حال خود هر کس میتواند کار نقد و قاصد بر هر کس که در
 کار است

کار پیش برده چند است بعد دالدر بر آدمی فرستاده ام حاجی بنی
 خان را حاضر کجه کفتم تو دعه داد که روز دوش که امروز است
 جهاز خواهد آمد حال بنی در منزل عجمه است توقف داشته باشد
 هر وقت جهاز آمده بخانه است رکعت نمیکند و عجمه بنی خان
 اظهار است که در میان مردم نهان شده باشد که حاجی بنی خان
 گرفته بعد از عجمه و الورا آمد حاجی بنی در عجمه است اتفاق افتاد
 و ابورقو مانده و بدید بسیار بهر جهاز بریده که بهر زود است حاجی
 بنی خان خجسته فرآید و او را دها که اگر فرودم چنین کم می
 بماند بهر شایسته بکیر بر فرستادن گرفته با نظر و خیر
 جاری بهر فرستاده که باشد و جهاز عدل و کید جهاز دیگر که مردم
 اینجا نمیروند لا بتر و ابورقو را روانه کوه با جبهه انکه و ابورقو رفت باز کار

کند است امروز فردا میکنند آدمی نزد نصیر هلاک فرستادم
این چه اوضاع است کشتی حاج میرزا علی شطرنج میکند در شام
ادرا آوردن این چهار تن که در شب بخت فرستادم
که صبح بخون نوکر دولت ایران نیستم تا آنکه فراموشی خفم را
دانسته باشم پست روز نیست که در جده معطر استم غرض آنکه
خوشت را بخواهم معین نمائم کارشکنی نکنی بر کار که کوه نصیر هلاک
کشت نشین دار بدبایرین چه دخی دارد و فوراً خوش اند
بعد از خوابی عصر هم نصیر هلاک عبدالحق خان سردار نصیر عثمان
و جمع از تجار و تجار آید در چارپایان دوشه عشر نشسته
قدور و لوند فدا که چهارشنبه است اسباب میکنند بفرموده الله
است اله در واپور برویم اگر این بیگانه ها سخت نبوغ آله آخر ماه صفر

در جده مانده بودیم روز چهارشنبه ۱۸ شهر صفر ۱۲۹۱ هجری
اسباب بکشته بجه نده صبح پنجشنبه ۱۹ قدرل بکار مخصوص
حاضر که به اسم آله الرحمن کشته در بکار نشسته علی است
همراه در بکار نشسته بود در جده و این چهار تنم تا حال صبح بزرگ
بیمار است کار میکنند اما پستان پست مالک در دریا حشر کیم
از قرار بکند نکور دانسته اند خفتر خفتر آدم خفتر روی است اسم
کپستان کپستان است و اسم چهار تن چهار ظفر است کشتن کپستان کپستان
صبح پنجشنبه ۱۹ صفر و در دهنار شدیم کطرها سوافی خانه
اصدر مره حله که نه از خور کپستان است با کطرها حله که خانه
نصیر الهاک با سه چه اشتر و زن عبدالحق خان تربت و همسر زاده
عمو سرش هر لعه حله و اشتر خانم عمال محمد خان پسر پستان

با دختر حجر صلاقی تا جراحی در کعبه بنشیند نه چهارم
 نفر در دروغ بنشیند نه اندر دم در کعبه غنی آید
 بقاعه در دالان کعبه است تو کردم در خبر میکند نه شام
 و چارامیدهند انزوان همه چهره در کعبه است نه جمع و الی
 حرکت نه صبح جمع را هم ماند که عصر حرکت کند عصر هم قتل
 اند رفت عرش سلام رساند طیب آمد جی جواد به شنبه کتب
 کعبه شنبه است دیگر حرکت موقوف دریا در انقلب است
 و کوه هم در مقابل است شنبه که شد لرزه است روخوان
 آن ذکر صفت کعبه شنبه ۲۱ هم در دریا بنشیند حرکت نه هم
 صبح شنبه بیارائمه اظهار عظیم است حرکت کعبه بنای
 گزاشتن احوال انقلب کشته یک قسم اقبال بودم شد آدم نه شنبه

تا غروب دوباره تنوع کعبه چشم باز کعبه شنبه را هم به وقت
 و غذا اقباله بودم تمام زنهار کعبه از خاتم و کتب تمام اقباله است
 خواب روز شنبه برتر از روز اقدس شد هم عیال حرام است
 اشک آقا سر با شوی خضر اشرف ارض والا معتمد الدوله رودی
 با وجود که حاکم خوشتر خواجه بهر سر کعبه از نزل خضر است
 شد آدما خجسته همه اقباله نه تا غروب به قوس اقباله که میفشان
 جاسم حکم نشد بخورم آمدن که مرا حرکت بدیند از درون کعبه
 تخت صنف کردم هوا کعبه حیرت زنها که همه جان تنوع
 دست دلچسپ شرف بودیم خدایه پروا عیال اشک آقا
 رحمت نه رفت در نزل خود جبر عیال را خواست که نزل
 دیگر که در عرش است بینه کستان را کار کرد چون کعبه در کعبه

بهین قدر که فهمید که میخواهد پیاده فوراً اطشرا را که کعب
 ایستاد افشای مرا بکنده گرفته تا بتزلزل رسیده ابراشعرا
 نداشتیم که بفهمیم بهین که در کعبه در میان بنیم کتب افلام قدر برادر خوله
 حال آید فهمیدم که تغییر منزل کعبه از شنبه بچهارشنبه بودیم شنبه
 در روز دوشنبه شب تا بلاتخت مراد که آری کوه کوه بلند شده
 شب سه شنبه تا صبح خواب نکردهم بهان داشت که اقله بودیم
 افشایم کلبه ام در بهار کنی عرشه باز جابجایی در شنبه در ربع
 شروع با دانه کرد تا صبح بهار بعد و کشتن شنبه تا سلام داشت
 و صدای غریب از او ظاهر شد در میان شنبه که چهار روز
 که نشستم منور بباب اسکند ز رسیدیم روز سه شنبه ۲۴ صفر
 ابر است و باران شد تا میری که کعبه آن سلام و اعتدال در شنبه

هزار دهنه و نه هشتاد و نه که بسلاست بتزلزل برسم حال که بار
 سحر که بکنند از قرار که میگویند عصر از باب اسکند رخا بهم نشستم
 ابر این کعبه بر ما بین تمام بهشت افلام اندوخته از پنج عین
 بغروب شنبه از باب اسکند که نشستم در میان دریا کوهر شنبه
 ساخته اند با دورین خم فتنه و جاسر عین نمایان به مواقیق عینه
 از باب اسکند تا کنایه آب جالبه بعد پدید بر زده بودند که شنبه
 با لایران چراغ روشن کنند که دفتر کشتن در شنبه عین
 بغضه که بکوه بخور از روز و آب در دست بنظر غریب که کشتن در شنبه
 بجای از باب اسکند که نشستم که نشستم که نشستم که نشستم
 چهار شنبه است سم نه صفر طهر که شنبه چهار شنبه آخر صفر است
 شنبه تا بلاتخت مراد که آری کوه کوه بلند شده

گفته چهار روز در میان هر چنان کشتی که کم نزدیک شد هر یکی
 بند شده از پشت آینه تماشا میکردم آمد آمد چنان نزدیک
 بقدریست ذرع شریک نه بزرگ جفونی آینه هزار جفونی روشن
 کوب نمیدانست که این دایره را هم در دریا است که این شد نزدیک
 آمده بعد از این کشتی دیگر با چه شد و یکستان مشورت
 زد با لاسر دو بر پایشان مرا اند که یک مرتبه یا آله یا آله کشتی
 بند گشته مرا معاینه بچشم خود بدیدیم چنانی که صدا بند شد جرج
 این کشتی را عقب جرج دادند قلع کشتی هم بهمان قسم که پیشتر بود
 بهمان قسم عقب رفت ربع رشت کشیده از نظر نا بید شد روح
 از بران همه از غنچه که این کشتی در خطه این مردم سمع برودن رفت
 عجب مردمان به شعور مردار و ابران بقدر ذره ادراک نزارند و حق

مردمان فارس که مستعد آوار گشته که منتهی به بر سر پا
 کنند بعد از کشتن کشتی شب الی صبح از کشتی باز
 و حرکت کشتی خواب نکرده بودم شب هر چه تمام تر با همی آمد صبح
 چهارشنبه ۲ صفر به طراح چهارشنبه بودیم با دقیری
 آرام است جناب سلاطه باها آقا میرزا عبد الوهاب که پیشتر غار
 اصغمان است در کشتی سید خواجه است و عا چهارشنبه بود
 و غرق شدن در دریا را فرستاده خوانیم خدا و مران است اله تبارک
 بحیرت همه اول حق که بعد از کشتی را بمنزل بر نزل و طاعت
 چهار صبحی باشد خدا نم کرد و شوریده دلها کردار م
 هر چه بقدریست مرقع از قور که نکرده است چهارشنبه آینه ان الله
 متوفیق همس تنزل خواهیم رسیده شنبه ۲ و شنبه صبح بقیع

باشد هر چه تمام بر باله از آن شب تا صبح کشت بداند
 خواب چشم آنها و چه نرود در ملک اکنون کشت کبر خواجه کشته
 هزار جور آه ناله میکند مشدوده هر جا باشد مراغه کبک نهان
 می افشاند ز طور که رفع کاست بشود مصدر در کشت دراهم
 در کشت کشت که مترل داریم جمع کشت کشت او است کشت در روز
 چشم آنها بقطب است و چرخ را حرکت میدهد از در قطب و دقیقه
 رفته بهم بر نر بزرگ است خداوند که این کشت کشت دله است بنده را که
 چنین است در دریا عظیم قوام مراد در در جبهه مام نه صف و دله
 که از مسقط کمر ز بنظر غمرازه بکشد واپس کشت درین چند روز کشته
 و مانده ایم جبهه را از دایم کشت سوال میکنم یکویر آنها چهار تا
 و چنان میکنند که اینک در کشت کشت کشت کشت کشت کشت کشت

بعد از برون رفتن حج مشیت و کشت کشت کشت کشت کشت
 مسیب الله سبب جوش کشت کشت کشت کشت کشت کشت کشت
 آفراده و تارک کشت کشت کشت کشت کشت کشت کشت
 کشت کشت کشت کشت کشت کشت کشت کشت کشت کشت
 بخراشته خداوند عالم است که الدن در کرام لفظه در کشت کشت
 نمیداند که کشت کشت کشت کشت کشت کشت کشت کشت کشت
 خفته خبر ندارد کشت کشت کشت کشت کشت کشت کشت
 با تر کشت کشت کشت کشت کشت کشت کشت کشت کشت
 روز بردن کشت کشت کشت کشت کشت کشت کشت کشت کشت
 و کشت کشت کشت کشت کشت کشت کشت کشت کشت کشت
 و با فلدن آفراده کشت کشت کشت کشت کشت کشت کشت

شب شنبه مرا ششم که شب قدر است با و باز شد کعبه از کبر
 شب با صبح از دایره خواب چشم غمناک در چشم باز نهال نهشته
 چه فرق بین من و می کنم سربارا و از حضرت بر سبقت می کنم هر روز
 بسبب بوطح با لوف برساند و ما را غدا این میان دربان
 در پنج چند روز است نفر خوراک میان شده که میفرماید که یکبار که
 در بوا بورد و با کعبه یک نفر هم در دبر صغیر صبح شنبه می کشیم
 و در میان از دست نهشته اعلام کعبه نه میخواستیم لکن بیداریم چرخ
 پاک کعبه روغ نزنیم کوه و خیره بن خفان نمایان است از قوه
 نگر گرفته است این کعبه از فلک این کوه می گیرند کوه دریا
 که قدر در میان کوه دشت میان دریا نمایان کعبه خیره که در
 اگر ما مربوط نهشته شد که بیدار غلط ذکر کعبه است امر در نهشته
 لا اله الا الله

بگویر که فو اطرف کعبه بر سبقت می کشیم انهم خداوند بهر سبب اند
 حال که سر در کف دست کرده نهشته ایم شرا نصف شنبه
 روضه خواجه و سینه زنی است چهار شصت بغیر از نه نه نه
 نا خوش به چشم اندر پیوست از کعبه پرسد ابو که پس از غدا کفن
 و نماز دورا بدید انداخته از جهت آب هم مردم بخت است از کثرت
 طبع جمعیت را از کعبه آب کفایت نمیدهد از در شرب لغو در مانده
 هوای را آرام کرده آب دریا موج غمزه کشته را می در کثرت است
 اقدار غریب را آمدن بار شده است شب است این به چه راید
 با صبح چه بود و دعاست خداوند بر چه باشد در پیش نه نه مطهر
 پنج شصت نیم بغیر از نه کوه بزرگ نمایان کشته کوه میوه است
 بفرستک از چهار دور است لغظت خسته است عجب و چه برای

مردم دست دله از دهن کوه خطر دارند که کوه پسته است
 خوب است هر روز نسبت به اراج کشند و خفاژا شغور دارند
 جماعت شیراز هرگز جوق جفا نکند از کوه پسته دارند و شبانه
 سنج نه صفر میفرمایند از سر جمع کشته همان شبانه با بر روی مردم
 و او را بدیدار خفته با دم مراد صدای عجیب و غریب هم از
 چرخ با بلند میگویند هم بلند است مثل عسل از شب کشته
 بکوه راس الحکمه میرسیم پنج عشر از دسه کشته روز و شب
 بکوه شور رسیدیم چهار نیم بعد از نمره کوه کوه غمیان کشته
 دو کشته را کوچه یک هم از یغده میگویند کوه نزدیک بعضی
 عمق دریا را است که اگر از نزدیک کنار کوه هم ننگر و ضرر نمیرساند
 از قوه که نمره کشته است عمق دریا سیه بعد است با جوق کشته

از قبه کجه زیا در آب و طلاطم دریا ننگر کشته بسیار آدم
 معقول است جمع میداند در لبح کله ننگر کشته ام شنب کفان می
 بطور بخور حرف میزنند که مبادا بدار بشوم هر چه حرکات
 صدف و بله ادیان است از راه مکتب خفان است شنب کشته
 که غره ربع الدست کجه اله کله از کشته اشته اظهار علم هم
 دریا را ام است و در عشر از روز سه شنبه غره ربع الدست است
 که کشته بند عسل کجه از بند رات فارس است نمایان کشته
 دو است فقر حاج که بعضی از راه کرات بعضی از راه کرات
 فارس پر شده اسبابها خودشان را جمع کجه بردند
 یک بنکاه و مال کشته در چهار اقله شد کجه یک دولتی
 بهم بخورد بلکه هزار مرتبه بالاتر سه شنبه چهار عشر بعد از

بند و عیال و یان شد لکن انداخته و حصار کشید بعضی
 از حجاج هم بجهت خرید رفتند میر نصیر الملک این بود که شب را
 بمنایکستان راضی شد عبد الرسول خان کوم نصیر الملک که در
 بند و عیال است آمده بود پیشتر رالیه جابر ابوالقاسم بودند
 در بکار و شتمن رفت به بند و عیال پس از رفتن رالیه معلوم
 شد که رالیه بخالی است که بواسطه زبانی که بجای کعبه
 در بوئر لجه ایستاده پیغام دلجه که چند روز پیش
 میگویم در باطل خیال این لجه که چند روز که شمع حجاج تفرق
 خواهنده شد که در معرض فرستادن کشتن قصد حجاج بکاره کشیده
 که در چند جا این پی پاره را میچای بند نزدیک لغز و کشتن
 شصت راه افکاران چهار راز دانی صریح میاید دوباره از بند
 انحراف

۵۴
 راحت کنند بجهت خرید رفتند نیامده بودند با وجهی که
 کپتان جابر لجه بود فرمود میردوم کبر بجهت خرید روزه چون
 حرف بگوشترا میردوم فرمود میردوم کوشش بطلب نزل لجه
 وقت مغرب چهار حرکت کوه را فرمود که نکر است و چند نفری
 مانده بعضی بهرست پاچه که خوبه لاله انداخته دو نفر هم با هم
 دیگر دعوا لجه کی خود شد بکشتن او شجیه بود بر ریاسینه ارد
 ارد چهار دیدند و سر هر کعبه بالا کشیدند بکار لاله نالی
 لاله را هوا آرام است نصیر الملک هم کار با شرف و زور می
 داشت پیغام که چهار را لاله برانند کپتان صریح جواب دلو
 از تو معتبر تریم درین چهار است چرا هرگز نمی آید و نه می کشند
 روزی بر راز و پیه خرج می است با لاله این چهار که لکن از آنجا

باد در بین در کفر پرسه ای به لب تشنگ بود کفشت چهار
 یکنی است یکی از بونهر آمده به بیله بر هو دیگر هم از نیمه
 آمده به بونهر بر هو رفت در بند رنگه کار و صورت بر
 از انجا به بونهر بر هو چهار که بونهر بر شو خست زد یک به
 و لب را هم تشنگ به کفشت این چهار از آن بزرگتر است
 خدایه تبارک و تعالی چنان میسر بیا نهان هم فرجه که در بار
 شد راه خست تصویر بکنده هم قسم لاف غارت به می اورد
 این همه اسباب در دریا فوایم که به له که خنجر شد در نه اسب
 سر چهار را این طرف و آن طرف میگرداند و شد صورت اسب
 کسر بگرداند به یک لم در نزد ایشان اسب است بجهت پناه
 اسب بر کشترا کسر بخوابد صورت او را بر گرداند و شد است یکم لکان می
 بطل

با کمال سولت سر چهار را بر میگرداند و در غمت از شنب چهار
 دویم ربع الله صحر کشته بنام آن بلا هست خدا صحران شاد اله
 این دور در هم بر ما رحم خواهد فرمود و شب طایفه کشته این اعراب
 که از بود و بر سر آمده است شتر همه فرج و خراج نهر میباشند
 از اقصای تا نصف شتر همه شتر سینه زنی در وضعه خوانی باشند
 هیچ نیکویند چه بکنند اما نه نیمه چیه در شتر قدر در همه خانه آواز
 دف و دایره و پیله بلند همه کسر از سر حوت کف که اسم
 حین در میان پاورد لغت صحر این طایفه که از کا فر خیزند
 و اخگر کشته شتر چند روز در دم نمودن اسم بارک حضرت
 امیر المومنین علیه السلام را ذکر میکنند پیغام کردم که حال چو اسم
 بارک حضرت مولد شریفان علیه السلام را ذکر میکنند معلوم شود که کف

حال همه روزه در اذان ذکر اسم مبارک مرتبه سوره غنم بقدر
 اسم مبارک یا ایها المؤمنین وقت سحر که الهی یا ایا ارام گرفت
 و آب دریا در نهات آرام است روز چهارشنبه ۲ بیع قدر آید
 بسیار روشن است شد آن حدیث بر عکس در پیش که سه
 شب چشبه سیم ربع الموهجی جیکه بوته پراله مژنه علم دار را
 خلک رفتن عتبات دارند و بعد و گردانند خداوند سبحان
 از درگاه جوامع و کسوف و انوار چشبه شش عشر از دست که نشسته
 بعد از در لنگرگاه بوته لنگرگاه را خسته که حج جیکه پاله مژنه پاله
 اگر چه هوا ابر است یکبار بر کس ائمه اطهار را و باران نیست و حج
 با قوت حکم ابو ثور تا از دور و دور است و لیس علیه ایران را
 دید و باران بخاره و در کشته آمد لنگرگاه بوته لنگرگاه خده

ایمان

این هم نزدیک است هم آب کمتر دارد و در عشر لغز در ناله بوق
 اللهم از واپور پاله شده به بخاره و در سوار شدیم در
 این بخاره بسیار است و شش است لطمه بسیار دارد
 که بیشتر در بزرگ در کمال که بزرگ از شش دارد و از هر طرف
 بعد اطاق فرش کعبه دورا دور نمکت که زارده و سنگ است
 بسیار شک این که نشستم و خط چهار رنگ را یک درم چهار
 بعد ابد بوته سیف شده طالب چهار بن رنگه بن لنگرگاه بن
 پست پند بخور که از چهار بالا برود و پائین بیای و تمام مسعود
 و آنهم از زیر که نگاه میکرد و خضر غم در دریا است به بخاره
 و در خضبت است از دست یک عشر نیم لغز در ناله از بخاره
 آمده و اخذ چهار برج که عمارت کوه مرتب شدیم و حج

کمال این بنی را بجای آورد و بکمال تلک از کعبه سلاطین حضرت امیر و
 روز چهارم در کار نواب علی علیه السلام و است کونهای چشم و دلم در شام
 و عکراف سلاطین رسید بنی بطنی عکراف طهران روز یکم
 روز جمعه ام تا غروب این بیدار خرابی داشتیم که طرح نموان دادند
 بکمال تلک وقت سحر عکراف طهران رسید امیر را بکمال
 غروب جمعه در شب در عمارت بالاخانه رو بریا تزلزل کعبه در شب
 بر بصره امیر بکمال تلک عکراف از شیراز رسید توقف در جده روز
 کشید بعد از آن توقف در بوشهر تا که لغیر شده باشد بکمال تلک امیر
 از شیراز و طهران عکراف بر سر چرخ امیر اخو حضرت امیر و امیر
 باید بیاید تا امروز که شب ششم است بیدار خرابی کعبه که
 سخت و مال از بنی گرفته سوار شویم چرخ بکمال طهران عکراف کعبه دوم
 باشد

رسید از اینجه موقوف کعبه امیر بکمال تلک امیر و امیر
 و نهم بر بصره امیر و امیر بالاخانه رو بریا نشسته ام صبح چهارم
 عکراف سلاطین رسید بکمال تلک عکراف طهران روز یکم
 روز پنجشنبه و جمعه بکعبه خسته که مالها که از گردنه و کنگر آمده بودند
 ما ندیم صبح شنبه دوازدهم بر بصره امیر و امیر بکعبه امیر
 بنیم قیام کعبه بار بار بار کرد و نمینس که کعبه و دشت را بار کرد
 باران شد بر باران کرد که از نود و اندک باران کرد و شب چون
 حکم نمیکند که سوار شویم بکمال تلک موقوف کردیم قیام کعبه و کعبه
 در یک و سخن تزلزل نداشتیم که عکراف بکعبه و امیر و امیر
 سوار شدیم بکمال تلک سوار شویم که شد کعبه و امیر و امیر
 تزلزل رسیدیم بکمال تلک سوار شدیم بکمال تلک سوار شدیم

باز شده بود راه هم با طلاق بنود دختر کن رهم در راه بود
 بجهت نه پناه شده و چاراق سبک کوا را در جاسا خوبه لقمه بود
 که تمام کعبه از قور که یکویند دو ماه دیگر در اینجا نشسته بود
 خواهر شد که هرگاه خلعت زین پای آدم بر خوردمی نوزاد بچه
 امال با رنجه بقاعه است است است است است است است است
 که است بغیر ما پس از صرف نهار سوار شده بقدر غرض سنگ که آیدم
 بدانکه رسیدیم که از حلال شستن است کار و نهار ادا شد
 حاجت بجهت در صبح چار زدن بچه الهی بعد از شستن و در صبح
 چار زدیم که آب سرد دارد در میان راه هم تفکیک گزاشته بود بجهت
 حفظ قافله این راه همیشه مخوف بجهت بکس که الهی که نغمه در حال
 که قافله در صبح امراشد و خوش هم نزار دان است است است است است است است

از مردم نیکو دیش در چار بودیم صبح چهارشنبه عاصم الله
 از دالکی موار شده روانه شدیم قریب کمر فرسنگ که گزشتیم
 با دقت کتیر میبود رسیدیم از تخت پائین آمده و سوار شدیم
 قدر که راه آیدیم تحت هم از کتیر و دختر شد و بجهت رانندگی
 بردش کشیدند بسیار کرد و به سحر بجهت خداوند حفظ است که
 ازین کوها آدم بدست یکنزد در کوه درکن رود خانه بجهت
 صرف نهار پناه شدیم عجب جاسا شدیم است کوه میزد
 سبز است در نیمه قسم کمر و دله رو شده است هرگز کوه کمر است
 با وجودیکه سداق است در بهار نیست دینی با وجودیکه سنگ است
 از کتیر و باران این قسم سبز و غم میوه بعد از نهار سوار شده
 دو دفعه بگردنه افلاکیم حاجت محمد صادق صفی الله بقدر خود است

ساخته است اما قسر ساخته است که چارو دارد و بار از آنجا
 عبور نمیکند با سنگها رقیبه ساخته است که هرگاه دوازده
 تخت است از قمار یکم یکم عوفی دعای خیر نه هزار و سی و
 دوازده و دیگر عبور میکنند از آنرا این راه پناه شده و هزار معرکه تا
 بالا کردند پناه آیدیم گنج ده هم گیر که بعد از بار کردند بسیار
 داشت سه رخت بغروب تا نزه منزل کن رخت رسیدیم جمع هوا از
 بعد خطه باران آیدها در چال منزل که غدا در میان مسجد منزل
 کردیم کاروان را دارد که خراب است نصف شب باران باریدن
 گرفت نوک را پاره را خوب دیر که صبح بختنه ما باز هوا
 بعد خطه کتک که بسکون از راه دیر در تخت تر است باد باران
 بکشد ما ندیم شاید هوا باز شده حرکت کنیم هر چه شطرنج را باز شد
 کشته

کشیدیم بهیچ وجه اثر باز شدن ندارد و بار سوار شدیم هم
 سوار شدن باران گرفت تا آنکه بار کتک رسیدیم از کتک
 بیرون آمده سوار شدیم قمار را دیدیم بار کردند رسیدیم عوفی
 شترت سربالای بسیار شد و نیمه سنگ و شب باران آمده
 حال هم شغریا برین است زبان هم صد است توخت علی الله گفته
 جلودار هم نمیتواند جلودار کند پناه ما بار بار بنه که از هر طور
 که نوشتن نیست تا آنکه کسر خود شرمعینه نه پنهانیه از هر چه
 کجاءه لای هر طور بعد که شستم هرگاه که بنه پناه است هم چرخ
 که بعد از نیر بخور و غرث چال را جمع که لای سواره از کردند
 بالا آیدیم آنکه رفت که راه بهتر شود که باران شد که چتر
 بالا سر گرفتیم مشنا و دان از چتر سر از رنجو همین حال است

بجهاله تلک بجای رسیده ام آتش در دست کعبه چار و پنج قنور را
 خشت کعبه تختیم در پائین کردند منزه بجواری اینجا پناه گرفته ام
 بردش گرفته و من مغرب رسیده اند باز هم هوا ابر است باران هم
 آمده می آید با دجوه شد باران و می هوا د کوه صحرا صفای
 داشتند بهشت روح آدم تازه مرشد رشتن این صفی است
 همین بار من که است از گردن ما خلص شدیم حال صفای طاق کعبه
 بسند خداوند جعفری است ان شاء الله خط خواهد فرمود
 بر تل خواهد رسید دریا گردن جانیه بجهه قبول که کشید قنور
 بسند ساخته اند بجهاله تل از اقبال بلند پادشاه و عیال
 حضرت و لامعده الموده راه بطور امان نیست که قنور با جعفری
 در صحرا من از د جعفری میروم کجا رود نهاده و خاتمت بهم عیال
 بود.

بجهاله که حال قنور کنز نزار نه صبح افشای بجهه ارجح
 سوار شده با کتیر سینه پناه شدیم از گردن کتیر شستم برای
 نهاده پناه شد و صحرا برین تمام با بونه است و بونه کار زدن
 که معروف است مال صحرای است در پائین راه شطرنج را شتر
 آمده پاکت سر کعبه عیال به دست تو کنه را آینه در میان پاکت
 این پاکت طهران هم بجهه تحمید است خداوند برای آینه که خن
 روز بر جبهه دالغمت فرجه یک عتبت بفرود منزه دارد کار زدن شدیم
 منب شنبه ۱۹ تهر بر مع الدیر در کار زدن مانده صبح شنبه ار کار زدن
 حرکت کعبه این صحرا اما کوهها سر رود بر شتر نهاده است
 دلی بان خوب نیست قدر که آمیم با کتیر دختر رسیده ام از قنور
 کتیر دختر تا با کتیر تخنیم فرسخ بجهه پناه آیدم تا پائین

که آفتاب کوهان نهاد خور را نه بودند نهاد خولعه سوار شدیم

تمام صحرا را درخت بوط است زمینها هم بسزاست شمشیر باغ است

فصل پانزدهم از دزد و طرف کوه است و با لاس کوه بهائی

بوط به کعبه سبز نفع از زبان زمین سبز که عبور کردیم شد انبوه

خیابان بسته باشند قریب دو فرسنگ که رسیدیم

بکنت پرزن از کتب پیاپی شده سوار شدیم تخت پیاپی

بروشتر گرفته مرادند هوا هم ابر است کعبه کهراله باران غرا آید

پیر کنت دختر و پرزن هر دو لغت عجیب راه قبله است بپاره آن

قافله که قصد از این راه بوته میروند و در حین میکنند نیم

از شب کشته بستم نه ربع ابر کشته که شسته بهار است

کنت رسیدیم اینجا سرد است و کوهها هم ببار برف است در شب

از کوهها

از کاروانها حرکت کعبه این کاروانها را مردم حرم قوام املاک خسته

بیک کنت پرزن است تخت را پیاپی تا بروشتر گرفته و ما همه را

سواره بودیم از سر به لای خلد ص شده بهار از بر افلاکم آید

جابر است لا بر پیاپی شدیم و از سر از بر کنت شستم بعد سوار

عبد واکر دزد افلاکم پناه میبریم بخدا از بر کنت کردیم پس از تمام شدن

کردیم سوار تخت شدیم در دشت ارچن را از بر پیاپی شدیم

بعده که یکفشد قدم کاه خضر سبیلان است بکهراله که بعد از

امرد خشم ببار افلاکم است کهراله که تا اینجا از بر کنت انبوه

لبه است چای شدم برادر بر کنت کعبه خلد از دشت ارچن همیشه

مهر شیر به کعبه کهراله که از کنت رختن شیر هم فخر کعبه است

بعد رختن نهاد خولعه سوار شدیم از تخت برون نیاید اما همه

کتبر خیمت آیدیم از کار و نه از پستان کتبریم سوار شده عجمت
 آمدیم شنبه ۲۱ شهریور ۱۲۹۹ و دارد خان زنجان
 شدیم از شهر دو که نفر آمده بودند نواز علی و امیر توکها
 اظهار محبت فرموده بار خان بکرت و شیراز الفاتر فرموده شرفان
 بسیار سرد بود که صبح ابله کج که بود و دو شنبه از پستان کتبر
 باران باران بالا چرخ را دار پهلایه شدیم بعد از باران سوار شدیم
 چرخ را داران پهلایه میسر از و آدم جمعیت کال که آمده بود بهر کار
 برادران و شمع ایران خان و سلطان خان در یک کال که بودیم با
 استقبال چیا دارد و باغ غنیمت آیدیم نزد یک غور نواز علی
 علی سرکارش پهلایه خان و امیر توکها شرف آیدیم شنبه ۲۲
 به صبح شنبه ۲۳ دریم بدست دارد و شیراز شدیم باران

هم بشد بهر حال و بمردم از جهه باران که بهر کشتن در دراک
 کریم خان دارد شدیم سرکار عید محبت آمدن فرستاد پهلایه
 همان که بعد از عید آمدیم بعد از حضرت شرف و دلا شرف آوردن
 بکار اله که خدا تعالی در این سال از محبت کال و خجسته و باران
 این بنده به شرمند و استغفار فرموده پس از باران در راه محرام
 و حضرت حمزه صلی الله علیه و آله و سلم طاهر بن علی بن علی بن علی
 حضرت شرف و دلا در راه و در بار حضرت علی و امیر توکها
 شرف شدیم انچه شرف محمد پس از در راه طهر و حضرت حمزه
 حضرت محمد را پهلایه شدیم در راه شنبه ۲۴ و چهارشنبه
 همان بهر دانه و در شرف هم زباله بهر چای و هم بطهران شرف و در عید
 رفتم به خطبه پناه پیرم بخبر از رفیع خطبه چه حالت از برایم داد

حیاط خارج که فاخته از لجه جوان ناکام ساخته لیرنگه است
 عمارت است حوض آب و غنچه با صفا خونه داشت آبراهم داشت
 که لجه لجه خجسته اینجا نشین رحمت کهیم زمان توقف در شمار از
 روز و ره تا زمان حرکت دو ماه یا نه روز طعم کشیده در این است
 بسیار سخت گزشت خاصه چند روز بعد از عید نوروز که خبر
 پنجشنبه فزونی شکر رسیده در ماه جمادی الاول هر چه بگویم که گزشت
 که اله غده انقضای فرجه در روز شنبه غده جمعه تا شنبه جوار تلکراف
 نیز رسید و فرجه بستم نیز رسید که که اله تلکراف قطع شده است
 قدر آنکه که چهارشنبه در این است که چهارشنبه شب خواب در روز
 آرام داشتیم مکتب فارس نیز از اله بعد از باران که بوضع بود
 چگونه سحر این عمر عظیم میتوان بجا آورد که که اله با خوشتر حرکت کردیم

روز سه شنبه چهارم شهر جمادی الثانی به راه در دست داشت در کمال
 سحر و غایت از شمار حرکت کردیم در این راه بر چاه پشته آن که
 که معدوم است بکوه بود از قوه که میگویند لکاحه غلبه است
 بکوه نه پیکه شده و بعد از نه سوار شده و قریب غروب دارد
 زرقون شدیم بعضی بارها عقب مانده بود و توقف کف در روز
 پنجشنبه ششم از زرقون سوار شده و راه قریب غروب غنچه که لاله
 بنحیر میگزشت و فرسخ از زرقون که شنبه به پرخان رسیدیم
 از پرخان شنبه بکوه نه پیکه شدیم پس از صدف سوار شدیم
 چهار ساعت بعد از آنکه در دست گرفته شدیم در پاهای تخت کنار
 ندای افلاک بعد از آنکه جمعه تا شنبه از ده فرسخ است صبح
 سوار شده و رفتم به تخت تماشای راه قریب که به خانه است

در ستونهای سکه در زیر تخت همه است علی محبت بنفهم سئون
یا ۲ است فالر است خداوند که بن این انچه شد و همه است
در حالت از جمیع خبرها سکه ویرانی است کی لایع اثار تخت جمشید است
که تا کنون ۲ مانده است و این صورتهای سکه بسکه نقش که نموده است
از جمیع جائی است که او را آینه خانه میگویند سکه را بجان سقید
نقشه نموده است بعد از دو هزار سال برق میزند در بیان درگاه
خدا عالم است که در بعضی بنفهم حال شده و است از دو طرف صورت
نقش که به یقین عمره با به صورت جمشید باشد و نقش پست نشین
است که یکی چتر و شتر است که با در شتر کوفه است و یکی در کرام
چیز دیگر در دست گرفته معلوم نشد چه چیز است نقشهای غریب
است با در سکه که انشکره است در بعضی مال قهر که اندک هم مان

نقش

بالا سکه صورتهای نمایان بود اما مال خاک کوهر حاضر اثر داشت
رو حفره و لایه است برداشته اند و خیمه در زیر پداشده است
و صورتهای اطراف است نمایان شده است بیشتر از صورتهای
بسکه نقش است همه را تراشیده اند کسر نموده اند کار که است
اما صورت این انشکره که در زیر طاق بعضی و در هر مال قدح کثیرا
برداشته اند خوب به است علامتها غریب دارد از نقش و نگار
درد و دیوارها کشیده اثار پر است سنا و بهر عجم را حیف از این بنی
غریب که در محله ایران بعضی است و غراب شده است پس از رفتن
از همانجا سوار شده راه افلاکیم در بین راه برارنها رسیده شده
بعد از آنها سوار شدیم چهار رشت بعد از آن نمره رود جمیع آثار انچه
دارد و سینه شدیم هوا بر این منزل بهتر از آن دو منزل است نموده

بنه است بر از ثقیق بسیار با صفا است از سخن همیشه پیونده
 پنج فرسنگ است صبح شنبه ششم حمل است نه از پیونده
 سوار شده روانه نزل کین شدیم جمیع راه از کوه و صحرا پر از
 دخت چندان قوس باجه که بعضی نه یکوین بسیار حیده
 شب پوختند و تر اثر اخیتم چهار شب لغوین نه نزل رسیدیم
 با وجودیکه در نه راه کاه بقدر در غم نشسته بودیم از پیونده یکین
 پنج فرسنگ است هوا سیون از کین سرد تر است همه جا نزل دارد
 کن رجبه آید است صبح شنبه ۹ جمادی است نه از نزل کین سوار شد
 راه امروز با صفا تر از روز پارسه به غلبه صحرا پر از خلقت
 دگر بار دیگر به جایی که بجهت بنا به پناه شدیم مجموع صحرا و کوه و
 دزینق افشند به صحرا پر از نخل تراشه و مرز کوه به به از صفر

نهار الیه

نهار سوار شده راه افلاکیم بجهت دودخانه که جلور به راه
 چوب کجه بقعه بایر در قشدر غایت میخشد کجه همان در قشدر
 نزل کفند که به طور مشهد مرغاب است در سر راه مشهد مرغاب است
 که مشهد مار سیمان می مانند بعضی یکوین که مرغاب است
 بعضی یکوین مرغاب مشهد است چون بعضی حیده را
 میدانند و در نزل که مشهد مار سیمان همان مار مشهد
 و در حیده است که بنا عظیمه است از آخر نزل تا آخر نزل
 امروز چهار فرسنگ به از کین تا این نزل زده کجه از پیونده
 تا کین است بجهت آن که مواخات کرد با چندان صده نه نه
 خداوندان شاه الله که همه نزل را بختر کجه را نه که کجه
 اهر وطن را ملات کجه با شمس صبح دوشنبه دوم از نزل

فلان را که حرکت کعبه روانه شدیم منزل امروز سه فرسخیم بجه
 صحرا مجموع از هر دو که معطر بجه نهادیم را در منزل که می رسیم
 صرف غنچه روز چندی آن کرم غنچه کمر شنبه بجه صبح شنبه
 یا بجه هم از منزل عیسی سر لای سوار شده روانه شدیم منزل
 امروز هفت فرسنگ بجه در بین راه در باغی که در آنجا
 هوا هم خوب بود این منزل نرسیده است یک عنت بغیر نرسیده دارد
 منزل شکن شدهیم صحرا بسیار سبز و خرم است شنبه هوا سرد
 صبح چهارشنبه ۱۲ نه جالکشت نیمه از منزل شکن سوار شده
 راه افلاکیم راه امروز همه دره و کن رتود غلنگی کهها بر از رفت
 یکسج بسیار با صفا و خوش هوا بود از نیمه طرف آبها جاری بود
 یکطرف برف بود طرف دیگر پر از کدو و لاله و الوان بود الله

اندر

قدم بش کفتم قدم در چمن میان دره نزدیک برف بجه
 نهادیم بلکه شدیم بسیار سبوق خوب است سه عنت بغیر نرسیده
 منزل رسیدیم این منزل را بر چشمه و میان کدو کدو میسند
 کوهها پر از برف است رود رود چال چشمه صبح بجه شنبه
 کفشد فشه در کوهها کون کوهها را آتش زدند خالی از صفا بجه
 صبح پنبه ۱۳ جالکشت نیمه از منزل سوار شده راه امروز
 هم از کن رکوه بجه آما برف نزدیک بجه دآن صفای روز
 بشتر از آنست از بلاد رکوه صحرا اقلید شد زرد و سرخه بانه
 قمر از ظهر دارد اقلید شدیم در میان باغ چال رفه منزل کردیم
 بسیار زیاده است بسیار خوب میخوانند هوا اقلید هم بسیار زیاده
 چون چند منزل آمده بجه هم رود جمعه ۱۴ اطراق کوه که بجه

کنا را بر این بار بجهت ما برپا کرده بعد از نماز سوار شدیم امروز
 بجهت درخواست نسیم هوا قدر خوب است در بین راه دو جا ایستادیم
 بهمه کشفه آب این دماست از زمین میجوشد و جا را بر سر بجزا
 همان دماست هر کس بگذرد غمیش می شود چهار مرتبه بخورد منده
 دارد و غم نبرد شدیم آب این ده شود است جو بر اینی وقت درو
 کرد نشسته است در منزل ریشن الوجه ما خوب درشت شده بود
 لیکن نمنا آلوده نزارد زمین بسم که است که جانور ما زیاده دارد
 طور که بهشت را در کعبه صبح بچشمه جبرئیل نیکه که روزی بود
 سیده ف علیها سلام است از منزل غم نبرد سوار شدیم راه
 امروز هم همه کبر است دین را یکی ایستاده درخت پسته زیاده
 داشت شش مرتبه از دست گرفته است از پیر زانیده و صفها
 ایستاده

که ششم صغیر کار بر اینی دو ماه دیگر بر سر خواهد آمد اغلب ما غریب
 جا در کبر راخته بودند کشفه آب را آب میگوشت است از اینجا تا نثر
 صفهان میگویند با نفع و شکر است جا نیکه جا نفعه له
 صحرا خشک به آب است ره خانه دور عالم است این ده را در ده
 می نامند و در اینجا بجهت شور زمین کوه خانه ما متعدد است نه بجهت
 جمع کوه کوه از بار چهره رود اینجا بسیار گرم بهمه کشفه است که
 آمدن بار هوا جویبار است که نجات بخشید و سردی را بماند
 کنند چون آب در بهمه در بین ام سبز نزارد شده موقوف کعبه
 صبح جمعه ۲۱ حرکت محله روانه شدیم زمین صحرای در زنه بنما
 رسیده نزدیک است که در کبر حاص شود بعضی ها یکاه قطع
 نمایان است در بین راه آب را در حوضه که بهر آب نبار کعبه نما

پناه شدیم آب بنا بر خیل سرد در دشت چهارم غم بغیر
 مانده دارد منزل امام زلفه قسم شدیم دوریان باغ جلار
 نغمه بوز فای از صفای جو بر آید خیل از کن جلار کینه دشت این
 چند روز هیچ آب قاف دیده نشده کجا نیکه از دو کز نه می آید
 کرا مرور که نه آب از دشت اردو محفوظ است در بین راه اردو
 چند جا آب بر لقمه صبح شنبه ۲۲ جمادی از منزل امام زلفه
 سوار شده روانه شدیم منزل اردو در بین راه دماست متعدد
 دوسه ده کناره راه بود بعضی در دماست بود صحرا بسیار خراب و خورده
 هوا از لقمه بکجه نه پهلوی غر در قشای پناه شدیم آب
 برین کواری خیل دشت آب در و صاف بود کجای قمر در نمره بود
 دشت خیل نه در بعد بخاک و ترک شد بر آمد بعد هوا باران شد

عجب هوای شده شد بهشت اغوش دماست بیکدیگر لقمه
 باغش بیشتر از خانه غم بود کجای خرابی این دماست
 کوه پاه اصفهان است چهارم غم بغیر نمره دارد منزل
 شدیم چون لقا بعضی دماست شده نمره در دشت قسم
 توقف کف در منزل عبا کوه پاه اصفهان که معروف است
 کوه برف دارد هوا هم سرد است بجای سلاق هر صبح
 پست چهارم از منزل حرکت کجه روانه شدیم اردو دماست
 و باغات زیبا در طرف یمن و ب راه در بین راه لقمه برام
 کرم بود پنج غم بغیر نمره دارد اردوستان شدیم این هفت
 که بسکون اردوستان باغ لقا سید نه خاتم دارد در نمره
 تخمین کجه معلوم شده اگر کجای تر لقا بر اصفهان سید اردو

ان باغ را شغال ویران میکنند از دستان از دماست قهرم است
 اباد و خفوان دارد و قصبه خوب است الان سپرده بمهرزاد فرزند
 از دماست معتبر اصفا نیست قاتل دارد بگویند و در دوازده
 سنگ ابر دارد معروف است بقمار از دماست امروز با جمعی
 بقدر دستان آبراز کن رجاء را میکنند از بس هوا گرم بود از
 شدت گرمی دارد و بر شدت غیر است که هر حال که آید حرکت
 باین شدت گرم است بکامه دیگر خواهد شد غایت جوی ندارد
 صبح نشسته بر پشم نه چویش نه مالک از دستان
 حرکت که راه امروز با دماست نزدیک جبهه نه از دور در طریقه
 در دانه بدایه به دو جبهه چون دماست صحرای کبر است و شدت
 هم کم است کن رجاء بکجه نه رسیده است آب این جور سرد است

بعد از صرف نهار سوار شده روانه شدیم بی عثمان غنی
 نمره وارد منزل می شدیم هوا ابر بود و شدت هم گرم بود
 شب آنکه هوا خوب شد که بایک ن خوابیدیم صبح چهارشنبه
 بر نشستم حملی نشسته از منزل می سوار شده بقدر در حرکت
 که رفتم از حال اصفا ن بدون رفته داخلک نظر شدیم راه
 امروز هم کبر است در بین راه ایامی بنظر نیامده مگر تیر و جاده و چرخ
 بنظر می آمد داخلک نظر شدیم آتیمیک دم بود که معوض
 بیلا آید است مخدومه اش زیاده را را با هم معوض دماست نظر بنول حضرت
 اشرف ارفع والاحم بسطه مظهره ای است هوا شدت گرم بود
 آتیمیک در جوی است حال غیر است زیاده که نشسته رفته هوا
 چندان بر شدت یک چند قطره باران هم آمد صبح پشمی رفتم

جلاله است نه از منزل هند را با سوار شده روانه شدیم راه
 امروز هم کیم است کیمه جان با کیمه در بین راه آب را هم کیمه
 ساخته بعد از ظهر دار و منزل دیز را با کیمه هم هوا هم کرم است
 ساعت گزشت کوه کاک شده تا غروب تصدیر مرا به وقت غروب این که
 آرام گرفت صبح جمعه بیستم از منزل سوار شده روانه فین کاک
 شدیم هوا با کرم کیمه چیده جان از دور دماست بنظر می آید
 کبی زیلا سبز و غرم کیمه در کوه خشت کیمه غریب کیمه صفی رین
 با آن کرم هوا یک باران که می بارید زمینها پر از طریقه می شد
 صبح پنج خشت است که دود بلند می شود اگر چه کیمه نماند باشد
 که هوا خشت شش خشت اردسته کشته دارد فین کاک شان
 چهار اردسته کشته دارد و شهر کاکان شش بودیم شش خشت کشته کیمه

فین کاک

فین رسیدیم دود غمزد و شش کیمه بر کوه با موطر شدیم تا
 فین صحرای حوض خانه بزرگ که مرتبه باران را تخته بند کیمه از
 بنا است و صفت بسیار خوب است کوره آب را کف
 حوضی به یخوت هزاره با سنگ مرمر است سقف چهار طرف
 سیاه لقا میکند بالا حوضی نه را تخته بند کیمه مرتبه کیمه ان
 جاب صفا بسیار خوب است در طرف کیمه باغ هم با حوضی در آن
 که مرحوم خان خدایان ساخته است و تصور را شش کیمه کاک
 و حوض خان خدایان را در اینجا نقش کیمه جلوه دارد و حوضی
 که معروف کیمه است کف حوض کاک شش کیمه کیمه است
 در فین باغ هم ضوئه است همه صفا فین با آن آب است آنچه
 معروف است بکوبه این آب آب حیوانه دارد این آب بکوبه

که تخم از دو سنگ آب پشته شهر از زیر کوه پیرودن می آید
 فست است و نه دوفخانه و هفتادم هزار و یکصد و بیست و پنج زلاد کم غنچه
 بجه بعضی امراض مردم و اخلاص آب می نوشند و یکصد و بیست و هفت
 روز نشسته است نیم در فین توقف گویم که شش و نیم حرکت نکند و نیم
 و دوشنبه غره حبیب المرحوم از فین حرکت نکند و ده ششم راه
 فین قرار سنگلاخ است که بسحر کالک میگذرد و دما از دور
 و نزدیک در اطراف است لعل لکاشان که خیزه معروف لکاشان
 مال لعل لکاشان در سر راه است از آن جایی که عبور می شود کاروان
 همانجا است ده بزرگ است سفر پنج از شهر لکاشان دور است درین
 درجا رود که در کوه نه پائین آید که شبها کوه را که بعضی صاف
 نه را سوار شدیم حضرت شرف ارفع والا کوه فاکه نصر لکاشان
 انوار

تشریف بجه بود و در قمر طهر کشید و قمر نزل سن سن
 رسیدیم سه ساعت بعد از نزه بود هوا گرم بود و بهر پیر
 عجب نداشت صبح سه شنبه دویم حبیب المرحوم از نزل سن سن
 سوار شده روانه شدیم راه امر در نیمه کبر بجه تیر و آه و مختصری
 بجه بقدر دو فرسخ بیشتر تمام راه دوه ما مور بود که هیچ جگه نبهجه بجه
 نه را بجای است که عوض آبی سبزه صطخر رفته اند چند درخت
 دور شرب بجه میانه شدیم زوار قمیم از قم مرجهت که بجه همان
 اقله بعد از نه را بجه سوار شدیم ازین سن لکاشان میگویند
 است فرسنگ است اما است فرسنگ بنظر غیر لکاشان
 جو آب بجه باغات زیلا بنظر مرآه از لکاشان قم دو فرسنگ
 قمر راز پستخان بالا است از لکاشان قم شانه فرسنگ است

صبح چهارشنبه سیم شهر حیدر علی از لشکر و کت کعبه
 روانه قم شدیم بجهت نامار و دار و قم شدیم در میان بیخ
 جالار لغه بودند هوا بر نیجه املاک در قم از ضمایا اتفاق صحیح منقول
 برف از کوه می آید در عصر چهارشنبه بحکم شرف گشته بعد از
 زیارت سر مقبره مرحوم قوام الدوله رفته بخی نشسته شمع عدد ۱۰۰
 قرآن و کریه بجوم که هم سفر ما سر کوه منظم از حسن اتفاق بخواه
 اقباله که از راه جبهه حال حضرت معصومه رسیده اند فایده معقله
 میرا بسمیرا بایکد و نفر دیگر شرف آید بای قدر نشسته در حاکم
 نعمت غیر مترقبه بود بعد از عشر بخوابسته سر مقبره مرحوم و کت
 متعلقه سرکار شرف داد صحت م الدوله حیدر حضرت انور ارفع
 والا ح م بسطه رفتیم بای هم قدر نشسته افشون دفای دنیا

خواهر طیب مغفرت کعبه برخواست سر مقبره مرحوم استودیه
 پر رجب و جلد نام آفاستودیه املاک مرطوبه کت رفته فایده
 خواننده و طیب مغفرت کعبه مراجعت کعبه شب بر خدای نزل
 سابق هوا سر لغه صبح پخشینه چهارم شهر حیدر علی محمد
 بحکم مبارک شرف شده سر مقبره مرحوم قوام الدوله رفته
 مراجعت کعبه عصر هم بحکم شرف گشته تکلیف احوال برسی
 بطهران کعبه بجوم جوارب سیده معلوم شد که دوباره بجهت
 جناب وزیر لشکر کت بده اند و بپناه پیرم بخدا بگذر
 بمحشر شدن بانته اظهار راه بخای نزارم غدا چو کت نشسته
 طرف عصر رکعت تکلیف رسید که قدر بهترم خداوند
 ان شاء الله کت خوف شتر از این کعبه غم زود بخیر بر بهر یاکس

و نامیده ان شاه تکی از در خانه شش برابر گردانده خیل
 داشته و در شب از قم حرکت بفرمایند چون خبر یافتند
 جابر و زکریا دوباره رسید صبح ششم در حرم
 محرم شرف گشته حضرت چهار کعبه از قم بیرون آمدیم قنداز
 نهادیم و دلگرسیده نزل بر توبین چار معلوم است
 چو خواهیم شد با هر پرتان خدا و خفشتن این پرتان نیز آنچه
 بصلاح بیاورد صبح ششم از قم حرکت کردیم و از حوض
 سلطان ششم خدایان شاه تکی مال را بخیر بگویند و
 بعد از شش تیر بر سر کعبه و آنچه پیش از دست کرده دارد
 حوض سلطان ششم تا عصر بماند و از شش پرتان از شش
 بشه را خواست که چارایم کند شد بهر نیم شب صبح

صبح دوشنبه از حوض سلطان حرکت کردیم و درین راه
 نواب میرزا کعبه سلطان حسین برابر باستقال آمده بود احوال
 پرسیدیم ایستادند تا عصر را شرف گشتن از قم و دلداری
 رسیدیم و قنداز ظهر دارد نزل کن رکوع شدیم چه چار بعد از
 ده ماه سفر در حوض معلوم میکنم خدایان شاه تکی بخیر بگویند
 و اینجا نزل پرتان را بخیر بگویند و صبح ششم و اله و سلم بخیر بگویند
 بعد از نوبت از قضا با اتفاق درین راه اسبابها را بیاوریم
 کرده بودیم و در این نزل که با شرف گشتن که همه بقیه اسباب
 در روضه که رکوع در آب افکندیم اسباب بر سر ضلع
 با این حال خراب که دارم اطلاع دهم که چنین حادثه واقع شد
 گفتیم تقدیر میجو شده بود که نرسد و خلد صبح ششم

در کن رکوع بگویم و بلا شد بر سر هم می آید صبح شده نشسته
 از کن رکوع حرکت کن که در گذر از نو چنان بتغییل آید
 پناه ببرم بکند آنچه حالت دارد در هر می شده نمی فهمیدم که در حال
 می باشم یا در هوا دیگر دارد در هر شدن را زبانه می باری تقریر
 هزار دو قسم از تحریر عا جز است که بگویم بچه قسم دارد و ج ط
 شده م خدا در را بچه زبان شکر کنم که باین قسم دارد شده
 کاش در صحیح است آن علف هوریا بر خط بگویم و باین حالت
 و اخذ خانه نمی شده چه حرف می بردن را خیم چشم نمی اینها
 بخت برین گزیده ایم ما زیبا کرده مردن حق است آدم بکار
 می میرد و غایت هزارا مریم قدس النسخه الیه بعد از هر یک
 حب الفهمان لدرم الذی ان حضر علیه است و کلمات هر اهل

چه رسیده به حضرت اشرف ارفع امجد الفهم والاعظمه المردله
 روح فراه تعلیق غاب جلد تبار چه اگر لم نصیر المردله
 طله الی سمت تحریر بر پشت چون این نکته

شریقه از تقریرات حضرت علیه السلام
 دانت نکتهها بهتر دارد و کط ماک
 لغز شده انصاف این است
 که مجمع مخلص عمر گشته
 بین اهل کعبه
 مع موعده

